

SAATTEEKSI

Hyvä vastaanottaja,

Raskain mielin lähestymme teitä. Edes talouselämän viimeaikainen pysähtyminen ei tarjoa valonpilkahduksia: joukkosukupuuttoaalto jatkaa hyökyään, Kansainvälisen ilmastopaneelin ennustukset osoittautuvat liian optimistisiksi, napajäät sulavat. Kaikki tuntuu niin kohtalonomaiselta, eikä mihinkään tunnu olevan mahdollisuutta vaikuttaa. Maailma kolisee kohti katastrofeja kuin juna ilman veturimiestä. Ei ole kuitenkaan syytä vaipua epätoivoon, niin kauan kuin on elämää, on toivoa. Meidän toivomme on sen varassa että emme ole yksin, on muitakin jotka ymmärtävät nykyisen tilanteen kaamean kuolemanvakavuuden. Tämän on syy, minkä vuoksi lähestymme Teitä. Emme kuitenkaan pyydä teiltä mahdotonta, vain että lukisitte ja kommentoisitte oheista ympäristövallankumouksellisen Vihreän puolueemme ohjelmaluonnosta. Voisitte kertoa sen herättämistä ajatuksista, ottaisitte kantaa väitteiden todenperäisyyteen ja antaisitte parannusehdotuksia. Pyydämmekin, että lukisitte ohjelmamme ajatuksella, ja pohtisitte erityisesti niitä kohtia joissa teillä on asiantuntijuutta. Onko jokin kohta liian särmikäs? Kaipaako jokin kohta täydennystä? Onko jossakin ongelmia tahi virheitä? Uupuuko jotakin? Onko tyyli kohdallaan? Joistakin puutteellisuuksista olemme tietoisia, esim. "Yhteistyöpolitiikka" ja "Jos kaikki pettää" tullaan yhdistämään osioon "Miten toimimme". Myös esityksen järjestystä tullaan muuttamaan, ja lisänemme kuvitusta ja mahdollisuuksien mukaan runon. Jos teillä myös on joitakin neroleimauksia sääntöjen suhteen, olkaa hyvä ja kertokaa. Teidän kommenttinne ovat äärimmäisen arvokkaita meille, joten pyydämmekin teitä vastaamaan vähintäänkin lyhyesti.

Olemme valinneet määräpäiväksi 1.9. ja toivommeekin teidän lähettävän vastauksenne tuohon päivämäärään mennessä osoitteeseen:

Santeri Ulkuniemi Erätie 17 A2 33800 Tampere

Tai sähköpostitse osoitteeseen: santeri.ulkuniemi@uta.fi

Voitte ottaa yhteyttä myös puhelimitse, 0407276809 (Ville)

Kommenttejanne odotellen:

Ville Rantanen & Santeri Ulkuniemi

Vihreän Puolueen ohjelma

Maailman tila ja elonkehän kurimus

”Maailma hautaansa nilkuttaa...”

-Pauli Matti Juhani ”Juice” Leskinen

Biosfääri, ainoa kehä planeetallamme jota kutsumme vaikeasti määriteltävällä sanalla Elämä, ontuhoutumassa. Elämä on kohdannut suurimman haasteensa vuosimiljardeja kestäneen evoluutionsa jälkeen. Tuo haaste on kädellislaji Homo Sapiens Sapiens, ihminen. Biosfäärin yhteennivoutuneet ekosysteemit ovat menettämässä noin eläinlajin viidessätoista minuutissa.¹ Lajien häviämisenopeus on noin 10 000-kertainen luonnon omiin prosesseihin verrattuna.² Seuraavan kymmenen vuoden aikana menetämme arviolta 30-50% maapallon eliöstödiversiteetistä. Elämme joukkosukupuuton aikaa. Katastrofissa sukupuuttoon kuolevien lajien luku vertautuu 65 miljoonaa vuotta sitten liitukauden päättäneeseen, hirmuliskojen valtakauden katkaisseeseen ekokatastrofiin. Olemme eittämättä keskellä, todennäköisyyksien mukaan omankin kädellislajimme häviämiseen johtavaa, tuhon polkua.

”Sivilisaatiot kuolevat itsemurhaan, eivät murhaan.”

-A.J. Toynbee

Tiedämme että sivilisaatio joka ei sopeudu ympäröivään luontoon ja sen muutoksiin tuhoutuu.³ Meidän sivilisaatiomme on tuhoutumassa, ellei kurssia muuteta radikaalisti ja siirrytä elämää kunnioittavampaan kulttuuriin ja yhteiskuntaan.⁴ On olemassa kahdenlaista murtumista, haurasta ja sitkasta. Edellämäinittu on nopeasti tapahtuva kuten lasin särkyminen tahi munankuoren halkeaminen, jälkimmäisen ollen hitaampi ja salakavalampi kuten betonin tai metallipylvään, vain pienet halkeamat ja vääntymät viittaavat ongelmiin ja rakenne voi vaikuttaa täysin vakaalta ennen äkillistä romahdusta. Olemme saattaneet maapallon äärimmäisen labiiliin tilaan. Stabiilin vastakohtana labiili tarkoittaa hallitsemattomia muutoksia. Maapallon fyysisessä järjestelmässä on useampi kuin kaksi samaan suuntaan vaikuttavaa, toisiaan kiihdyttävää tekijää. Maapallo on tässä suhteessa huomaamattomasti etenevän mutta lopulta romahdusmaisesti sortuvan järjestelmän tyyppitapaus.⁵

Maapallo koostuu seitsemästä kehästä joita ovat: Maa, vesi, ilma, tuli, elämä, jää ja mieli. (1) Maa-kehä, Litosfääri voi suhteellisen hyvin, muutamaa kasvoja arpeuttavaa avolouhosta ja teollisen ruuantuotannon aiheuttamaa massiivista eroosiota. Fossiilinen maaöljy pumpataan syvältä maan sisuksista. Tämä ihmeaine sisältää niin paljon energiaa että se on toiminut 1900-luvun kehityksen moottorina, mahdollistaen räjähdysmäisen väestönkasvun ja tavarapaljouden. Öljy on kuitenkin loppumassa.⁶ Tämä pakottaa meidät radikaaleihin muutoksiin jo lähitulevaisuudessa. (2) Vesi-kehä, hydrosfääri, elämän alkukoti, erittäin tärkeässä osassa planeettamme elämää säilyttävässä järjestelmässä. Meret ovat pahoin saastuneet, monet niistä kuolemassa muun muassa Itämeri. Meret ovat lämminneet ilmastokatastrofin vuoksi ja ovat menettämässä kykyä ylläpitää mereneläviä. Pohjavedet ovat monin paikoin pahasti

saastuneet, tai imetty kuiviin. Ilma, atmosfääri, maapallon elämää ylläpitävä ohut kaasukuori on teknozfääristä tupruavista saastekaasuista johtuvassa löyhkäävässä kaaoksessa. Siinä suoritetaan ihmiskunnan suurinta kemiallista koetta joka pahimmassa tapauksessa johtaa Venuksen kaltaiseen kasvihuoneilmistöön ja lämpötiloihin joissa lyijykin sulaa.⁷ Tämä tarkoittaisi elonkehän, ainoan tunnetun elämän maailmankaikkeudessa, sammumista ikiajoiksi. (4) Tuli "aamutähtemme" (Thoreau) läheisiin kiintotähtemme joka ylläpitää energiallaan (eksergiallaan) elämää rakkaalla pallollamme. (5) Elonkehä, biosfääri, Elämän kehä on hillittömän ohut kalvo planeettamme pinnalla. Elonkehä on tavattoman vanha, mutta se on tuhoutumassa ihmiskunnan luoman teknozfäärin aiheuttaman silvonnan vuoksi. Ihmiskunta on ottanut omaan kulttuuriinsa noin puolet maanpinnasta ja jäljelläolevilla karuilla seuduilla kiertävät uljaat nisäkässukulaisemme ahdistuneina kehää alati hupenevissa metsiköissä. (6) Jää, kryosfääri, on sulamassa pois ihmiskunnan lämmittämän atmosfäärin vuoksi. Kaikki maailman vuorenhuiput ovat sulamassa. Tämä on kanarianlintu syvällä kaivoksessa, Ilmastokatastrofi on positiivisten palautekytkentöjen vuoksi niin lähellä, että meillä ei ole aikaa odottaa hetkeäkään! Pohjoisnapa sulaa kokonaan maltillisimpien arvioiden mukaan viidessä vuodessa. Etelämanner on massiivisempi ja vakaampi mutta on myös ruvennut lämpiämään, sen sulaminen nostaisi meriveden pintaa arviolta kuusikymmentä metriä, tämä tuhoaisi kaikki nykyiset rannikkokaupungit.(7) Mieli, noosfääri, teknozfääri, antroposfääri, nuorin kaikista kehistä. Ihmisen kehä on osoittautunut tuhoisalla tavalla tehokkaaksi muiden kehien muokkaajaksi. Mielen tietämättömyys maapallon kehistä ja niiden suhteista ja yhteyksistä on hirvittävän vaarallisella tavalla hämmentänyt muiden kehien keskinäistä suhdetta ja harmoniaa. Mieltä vaivaa harhaisia dualismeja kuplivat filosofiat, luonto ei ole erillinen vaan me kaikki olemme samaa. Tämä vieraantuneisuuden kylmä koura joka puristaa meidät erilleen todellisuuden samankaltaisuudesta kanssamme. Teknozfäärin lyödessä tahtia marssii biosfääri kohti tuhoa, olemme huumaantuneet tekniikan, tuon teknologian ideologian ilkeän käärmeenmunan myrkyttäminä. Huomatessamme yhteisyytemme laajemmassa elävässä olennessa, Gaiassa ymmärrämme olevamme vain osa jotain suurempaa.⁸

Keitä me olemme?

Maailman yllä leijuu aave, vihreän vallankumouksen aave. Tuon aaveen ruumiillistuma, sen lihaksi tullut edustaja olemme me, Vihreä puolue. Keitä me siis olemme? Ympäristövallankumouksen ideoita on monta, ja me edustamme kaikkia niitä ideoita, joiden vallankumouksellisuus on todellista. Vaikka asetammekin reunaehdot, emme aio määrittää vihreää vallankumousta tyhjentävästi⁹ Me olemme ympäristövallankumouksellisia. Me syleilemme kaikkia vihreän vallankumouksellisuuden¹⁰ ilmentymiä. Emme ole rajoittuneet vain yhteen suuntaukseen, vaan sisällämme ne kaikki. Kaikki vihreän etiikan ja maailmankatsomuksen muodot sallitaan, kunhan ne kaikki ovat liikkeessä alistaisia syväekologiselle ekosentristiselle holismille.¹¹ *Me hyväksymme kaikki toiminnan muodot vallitsevaa järjestelmää vastaan*, niillä jokaisella on aikansa ja paikkansa. Toisissa tilanteissa toiset keinot varmastikin tepsivät paremmin kuin toiset järjestelmän horjuttamiseksi, mutta se ei tee mistään toiminnan muodosta tuomittavaa. Yrjö Hailaa lainaten: "Kaikenlaiset kapinat tätä pönäkkää typeryyttä vastaan ovat oikeutettuja. Kaikenlaiset kapinat eivät tosin ole järkeviä."¹² Olemme linkolalaisia ja paloheimolaisia, olemme primitivistejä ja kommunalisteja sekä sosiaaliekologeja. Me olemme ekobolshevikkeja ja ekoanarkisteja, ekokonservatiivivallankumouksellisia ja

ekososialisteja. Olemme ekofeministejä, ekouskonnollisia, ekonihilistejä, ekohumanisteja, ekosyndikalisteja, survivalisteja ja eläinoikeustaistelijoita. Meitä kaikkia yhdistää syvävihreys ja ekoradikalismi, me olemme kaikki omistautuneita taistelemaan elonkehän puolesta.¹³ Tuhon fanfaarit ovat jo herättäneet unesta monia, jotka jo ennen meitä ovat käyneet pyyteettömän taiston tielle. He ovat meidän tovereitamme. Erityisesti sellaiset entiset ja nykyiset ryhmittymät kuin Earth First!, Earth Liberation Front (ELF), Sea Shepherd, Greenpeace (joka nyttemmin on tosin rappeutunut suuressa määrin osaksi konsensusta), Maan Ystävät (joille on käynyt samoin kuin GP:lle), ALF/EVR, ALL, Oikeutta eläimille, VESL, RCALB, Animal Rights Militia, HSA, Bougainvillen vallankumouksellinen armeija (BRA), Dark Harvest Commando, Vaihtoehdotliike Itu, Ekologinen puolue,¹⁴ LLP, MOVE, Fifth Estate, Chipko-liike, Root Force Takku -kommuuni, Luontoliiton radikaalifraktiot¹⁵ ja sen sellaiset. Heidän jalanjäljissään ja heidän rinnallaan tulemme mekin taistelemaan paremman maailman puolesta.

Miksi me olemme?

Vallitseva ryösteliäs maailmanjärjestys, tämä koko ihmiskunnan kuolonmarssille pakottanut kaikenmurhaava sivilisaatiomme, huutaa päällensä oikeutettua kosta. On lyötävä alas tämä koko vanha maailma. Meidän ympäristövallankumouksellisten on se tehtävä. Tässä mahtien mittelössä kelpo työkalu on puolue. Emme tarkoita puolueella mitään kurjaa vaaliheimolaisten koplää. Puolue on yksinkertaisesti vallan politiikan työkalu: se on organisaatio vallan valtaamiseksi. Sanat "liike", "liitto" tai "ryhmä" eivät tuo kyllin selkeästi esille tätä vakavaa painotusta.

Joku löylynyömy saattaa nyt kummastella: "Meillähän on jo Vihreä liitto, miksi te olette pykäämässä toista vihreää puoluetta?" Vastaus on hyvin yksinkertainen: koska meillä *ei ole* vihreää puoluetta. Puoluekentällä Vihreä liitto on itse asiassa asemoitunut keskivertopuolueita elonkehävastaisemmaksi.¹⁶ Ei tarvitse kuin viitata tarmokkaaseen hallitusosanottoon toinen toistaan tuhoisammissa koalitioissa sekä irvokkaaseen kuntatason politiikkaan. Vihreä liiton dominoimana suomalainen "vihreä liike" on myynyt aatteensa ennätysajassa ja perusteellisemmin kuin yksikään aiempi yhteiskunnallinen uudistusvoima. On kuin Kojjärveä ei olisi koskaan ollutkaan. Jos Linkola olisi kuollut, hän kääntyisi haudassaan.

Tietysti jo lähtökohdiltaan Vihreä liitto rp. oli epäonnistunut tekele, kauttaaltaan ihmiskeskeisen, markkinauskaisen liberalismiin kalvama.¹⁷ Tästä oireyhtymästä puhuessamme voimme puhua "soininvaaralaisuudesta lastentautina vihreässä liikkeessä", ja siitä on opittava. Ihmisten on avattava silmänsä; aikamme tuhon ideologia ei ole uusliberalismi, vaan liberalismi yleensä. Millään muulla ideologialla ei ole tilillään niin suunnattomia ruumisröykkiöitä kuin ahneutta ja murhaa tiukkuudella liberalismiin pimeyttä pimeämmällä ideologialla. Sen seuraajina valapattoiset hautalat, tynkkysset, cronbergit ja sinnemäet, nuo juudaat ja efiälteet, vihreän aatteen quislingit, ovat muuranneet itsensä tiiviisti siihen tulevien sukupolvien murhaajien ja kehitysuskon papiston rintamaan, joka parhaillaan tekee hakkelusta elonkehästä ja tulevasta sukupolvista. Heihinkö liittyisimme, ottaisimmeko tuon houkkiolauman puoluekirjan vastaan? Ei koskaan, Nessos pitäköön viittansa.

Entäpä sitten Ekovihreät, tuo vakavailmeisten ja ympäristökatastrofin suhteen mitä ilmeisimmin tosissaan olevien sinänsä oivien yksilöiden Vihreän liiton sisään pesiytynyt joukkio? Miksi emme liity heihin? Ennemmin tulisi kysyä miksi liittyisimme? Vihreä liitto on tehokkaasti kirveslinjallaan ajanut kaikki radikaalinsa Ekovirheiden kaitaan karsinaan. Noita ahtaaseen häkkiin ajettuja jaloja ihmisyksilöitä

Vihreä liitto sitten kuljettaa seminaareissa ja maailman turuilla näytteillä kuin sirkuselefanteja konsanaan vakuutellakseen nuoremman polven huolestuneille kannattajilleen että "kyllä meiltä vielä radikalismia löytyy". Totuus on kuitenkin karu: Ekovihreiden jalat ovat kahleissa, ja ne katsojat jotka uteliaina uskaltavat nostamaan teltanlievettä, näkevät että tirehtööri norsunajajineen ei juuri hillitse kättään antaessaan keppiä tuskissaan töräytteleville lempeillä jättiläisille. Kuuluukin kysyä siis, miksi Ekovihreät eivät liity meihin? Ovet ovat avoinna, toivottavasti tunnetun pitkämuistisina, muistatte tämä kun seuraavan kerran tulee karttua kärsälle.¹⁸ Vai joko se on turta, paksu nahkanneko teille antaa sen mielenmaltin joka teidät yhä liimaa tuon vastuuvammaisen liigan marssirivistöön jonka tahdin paukuttaa rummullaan elinkeinoelämä? No, kappale on sentään vanha tuttu, Baby elephant walk...

Tällä hetkellä yksikään instanssi Suomessa ei ole julistautunut ympäristövallankumoukselliseksi puolueeksi. Me täytämme tuon kiusallisen poliittisen tyhjiön.

Miten toimimme?

Vihreä puolue ottaa oppia historiallisista erehdyksistä. Emme aio haaskata voimiamme umpimieliseen reformistiseen toimintaan parlamentaarisiin painotuksiin, vaan toimintamme luonne on oleva enimmiltä osin vallankumouksellista. Tämä tarkoittaa, ettemme suinkaan pyri nykyisen järjestelmän muuttamiseen vaan kaatamiseen, sen perinpohjaiseen hävittämiseen. Kun rakennuksen perusta on homeensyöjä ja läpilaho, ei auta vaikka ovenkamanat olisivat vastikään maalatut ja puunatut: koko rotisko saa mennä. Reformismipyyteistä irtisanoutuminen tarkoittaa, että jätämme aikaa vievän, työlään ja tarkoituksettoman parlamenttipelleilyn vähämielisempien koikkelehtijoiden temmellyskentäksi. Emme voi uudelleen sortua konsensushakuiseen myötäjuoksuun, itsemme kuohitsemiseen parlamentarismipainotteisella toiminnalla. Koska koko järjestelmän perusta on kelvoton, sen päämäärät, arvot ja keinot kestäättömiä, ei "pahimpia särmiä tasoittava" reformismi voi tuoda ratkaisua.

Vaaleihin tulee osallistua korkeintaan näkyvyyden saamiseksi, värväystoiminnan helpottamiseksi ja keskustelun herättämiseksi. Poikkeuksen tekevät kunnallisvaalit ja muut pienemmän mittakaavan vaalit.¹⁹ Näitä pienempiä areenoita voidaan käyttää resurssien salliessa konkreettisine taisteluareenoina epäsuotuisan kehityksen kamppailuksi,²⁰ sekä tiettyjen mielenkiintoisten kokeilujen voimaansaattamiseksi (Joitakin edistyksellisiä käytänteitä voi olla hyvä kokeilla käytännössä jo ennen vallankumousta, kunhan emme ajaudu harhaluuloon niiden merkityksellisyyden vähäisyydestä). Myöskin tiedustelutoiminnallinen arvo kyseisillä areenoilla toimimisesta on vastaansanomaton. Kuitenkin, nämäkin vaalilähtöiset toiminnan kentät ovat toisarvoisia muun toiminnan rinnalla.

On tietenkin itsestäänselvyys, ettemme vastusta elonkehää säästäviä reformeja, olivat ne kuinka mitättömiä tahansa. Menetettyä luontoa on mahdoton saada takaisin. Ei vain tule luulla, että reformeista on ratkaisuksi. Sitä paitsi aika loppuu kesken: emme voi viilata katki yhteiskunnan tukipilareita, tarvitsemme kirvestä!

Tärkeä paino tulee olemaan valistus- ja propagandatyöllä, johon liittyy olennaisesti pyrkimys hegemonian²¹ valtaamiseen. Valistus- ja propagandatyössä meidän on pyrittävä informoimaan ihmisiä²² tilanteen vakavuudesta ja mahdollisista vallitsevalle itsemurhaiselle järjestelmälle vaihtoehtoisista toimintamalleista. Meidän on

välttämätöntä kiinnittää erityishuomiota niin kutsutun *vihreän valheen* vastaiseen kamppailuun. Vihreällä valheella tarkoitamme sellaisten valheellisten näkemysten levittämistä, jotka saavat ihmiset luulemaan, että ympäristön eteen ollaan vakavissaan jotakin mukamas tekemässä, tai että elonkehää (sekä ihmiskuntaa) massamurhaamattoman politiikan harjoittaminen vallitsevan järjestelmän puitteissa olisi ylipäänsä mahdollista. Aivan erityisen huomion tässä kysymyksessä ansaitsee Vihreä liitto, jonka pitkän linjan johdonmukaisesta ympäristövihamielisyydestä huolimatta²³ jotkut yksilöt yhä luulevat jonkinlaiseksi "vaihtoehtoliikkeeksi". Puolestaan kamppailu hegemoniasta, "yleisestä mielipiteestä", sisäistetyistä valtarakenteista, lienee olemassa luonteeltaan mitä vaikein. Satelliittihelvetin pääperkeleet ja painokoneita pyörittävät jästit mielen sumentavine totaalisine tajuntateollisuuksineen dominoivat kenttää tällä hetkellä rautakourin.²⁴ Sananvapautta ei ole olemassa, sillä se tukahdutetaan positiivisin metodein.

Oma osansa on nuorisotyöllä, sillä nykyinen koulutusjärjestelmämme indoktrinoi varsin tehokkaasti ihmisentaimet osaksi järjestelmää. Tähän väliin on ehdittävä.

Tärkeää on myös luoda suora yhteys tieteentutkimuksen kenttään. Erityinen paino on asetettava avainaloihin, esim. biologian oppiaineeseen. Tämä yhteydenpito kartuttaa ymmärrystämme siitä, miten maailma makaa. Opittuamme alan perusasiat ja -käytännöt, voimme toimia myös arvokkaana apulaistona tutkimusprosesseissa, parantaen näin osaltamme vuoden 2009 yliopistolain pahasti ruhjoman tiedeyhteisön mahdollisuuksia jatkaa edes jonkinasteista tutkimustyötä ja tieteentekoa.

Olenainen osa toimintaa on kaadereiden värväys, kouluttaminen ja verkostoituminen. Nämä toiminnan osa-alueet tulevat varmasti eritoten liikkeemme alkuvaiheessa vaatimaan suurta huomiota.

Kaadereiden värvämisessä on määrän sijaan panostettava laatuun. Suuria määriä emme voi realistisesti katsoen liikkeen piiriin saada joutumatta tinkimään perisaatteistamme anteeksiantamattomissa määrin. Realistinen motivoituneiden aktiivien lukumäärä lienee nykyisessä historiallisessa tilanteessa n. 500 yksilöä. Lisäksi voimme olettaa puoliaktiivisten (eivät varsinaisia kaadereita tai jäseniä, vaan laiskemmin toimintaan osaa ottavia) toimijoiden potentiaalisen määrän olevan n. 2000 henkeä. Sympatiseeraavia sivustaseuraajia saanemme myös muutamia, ehkä n. 10 000 yksilöä. Vähälukuinen kaaderisto ei kuitenkaan ole mikään syy epätoivoon. Olosuhteet tulevat kyllä muuttumaan, vaikkemme juuri nyt olekaan vallankumouksellisessa tilanteessa; vanha valta istuu yhä pönäkästi aloillaan. Mutta tuo vallankumous ei synny tekemättä: meidän on oltava vallankumousta tekevä, ei vain siihen uskova liike.²⁵ Kaaderiston piskuisuus myös rokottaa monia liikkeiden lastentauteja (kuten ajautumista kompromissilinjalle tai muu linjallinen haparointi) vastaan. Ja semminkin voimme myös todeta Edward Abbeyn hengessä, ettei vallankumoukseen tarvita enemmistöä: "Lampaiden kansakunnassa yksi rohkea mies muodostaa enemmistön".²⁶ Sitä paitsi emme ole ainoa ryhmä vallankumouksen asialla. On vain pidettävä huolta vallankumouksellisten välisestä solidaarisuudesta ja riittävän suuresta näkyvyydestä kumouksellisten kentällä.

Kaadereiden koulutuksen tulee käsittää sekä teoriaa että käytännön taitoja. Teorian puolella on tärkeää paitsi ekofilosofian myös muun filosofian, poliittisten teorioiden, talouden, sosiologian ja (aate)historian sekä biologian koulutus. Käytännön taitojen koulutus vaihtelee teemoiltaan vielä laajemmalla skaalalla: suoran toiminnan koulutus (kaikkine muotoineen, erit. ekotaasi,²⁷ Anarkistipampfletti "Ei jälkeäkään"), esiintymiskoulutus, kirjallisen ilmaisun koulutus, survivalistinen koulutus ja niin edelleen. Erityisesti koulutuksen osa-alueella on synergiaetujen hyödyntäminen muiden kumousryhmien kanssa tärkeää ja oletettavan hedelmällistä.

Verkostoitumisella (pahoittelemme sanavalintaa) tarkoitamme tässä yhteyksien luomista edistyksellisiin tahoihin, soluttautumista jesuiittamaisin elkein, entrismiä sekä sydämellisten ja luottamuksellisten suhteiden luomista vallankumoustovereihimme. Yhteyksien luomisella tarkoitetaan normaalia yhteydenpitoa ja tavanomaista yhteistyötä niiden tahojen kanssa, joiden kanssa päämäärämme saattavat käydä yksittäisissä asioissa yksiin. Soluttautumisella, "jesuiittastrategialla", tarkoitamme salaliittolaishenkistä toimintaa, organisaatioon tai instanssiin (armeija, poliisi, ministeriöt, tiehallinto, suuryritys, puolue...) liittymistä vilpillisin motiivein, todelliset aikeensa salaten, iskien ajan ollessa otollinen. Tämä toimintakulttuuri tuo tietenkin mukanaan omat ongelmansa.²⁸ Entrismiä voidaan harjoittaa joko loisperiaattein tai symbioottisesti. Loisentristi tarkoittaa värväytymistä johonkin liikkeeseen (taustojaan liiemmin salaamatta) pyrkimyksenä sen valtaaminen omaan käyttöön. Mikäli valtaaminen epäonnistuu, loisentristi irtautuu pyrkimystensä kohteena olleesta liikkeestä vieden katsantokannalleen suopeiksi kääntyneitä muassaan.²⁹ Symbioosientristi puolestaan liittyy kohteenaan olevaan liikkeeseen tarkoituksenaan solidaaristen verkostojen ja päällekkäisintressien luominen oman ja kohderyhmän välille. Sydämellisten suhteiden luominen muihin vallankumouksellisiin tahoihin puolestaan tarkoittaa konkreettista yhteistyötä kaikissa muodoissa (koulutus, majoitus, rahoitus, kampanjointi, suora toiminta yms.).

Kaikki edellä mainittu, värväys, koulutus ja verkostoituminen, on toimeenpantava nyt. Paitsi että nämä ovat edellytyksiä vallankumouksen alulle saattamisessa, myöskin on niiden olemassaolo vallankumouksen taisteluvaiheen alkaessa välttämättömyys: toimivaa pätevää kumouselintä ei synnytetä tyhjästä vallankumouksen liekkien jo nuollessa vanhan vallan linnoitusten seinämiä.

Emme aio myöskään siis hirttä itseämme naurettavaan legalismin ohjenuoraan. Käytännön vaatimukset, käytettyjen keinojen toimivuus päämäärien saavuttamisessa sanelevat toiminnan muodon. Jos päämäärä ei pyhitä keinoja, niin mikä sitten?³⁰ Länsimainen maailmamme on osoittautunut eettisesti täydelliseksi valuvirheeksi, joten kunnioitus sen lakeja kohtaan pelkän lakien kunnioittamisen ilosta olisi mitä suurinta moraalista impotenssia. Siis, mikäli esimerkiksi jonkin ikimetsäalueen hakkuu saadaan estetyksi torppaamalla hanke kantein, haastein tai lisäselvityspyynnöin, olkoot nuo konstit käytössä. Mikäli taas hankkeen torpedoiminen vaatii "hämyisämpiä konsteja", ei puolueen ainakaan missään nimessä tule niistä irtisanoutua. Typeryyteen ja organisaation vaarantamiseen ei kuitenkaan ole varaa: kaaderit ovat vielä toistaiseksi vähissä. Toiminnassamme meidän on siis aina muistettava toimia siten, ettemme vaaranna lopullista päämääräämme, vihreää vallankumousta.

Suora toiminta on radikaaleimmissa muodoissaan suuressa määrin "ulkoistettava" autonomisille soluille³¹ ja yhteistyökumppaneille. Meidän tehtävämme on tarjota koulutuksellista, logistista, mahdollisuuksien puitteissa taloudellista ja propagandistista tukea,³² sekä mahdollisuuksien puitteissa toimia koordinoivana instanssina.

Erillinen kysymys on liikkeen talous. Sitä emme voi jättää Suomen valtion vaivaisten almujen varaan: on uskallettava katsoa lahjahevosen suuhun. Tietysti nyhdämme irti kaiken mitä kykenemme saamaan, mutta jatkuvaa toimintaa ei noiden roposten varaan voi rakentaa. Liikkeemme kehittyessä siirrymme mm. osuustoimintaan ja muihin omavaraisen puoluetalouden muotoihin.

On myös ymmärrettävä inhimillistä heikkoutta: emme ole mitään Rahmetoveja, vielä. Tämän vuoksi olkaamme omassa piirissämme sallivaisia tiettyä puutteellisuutta kohtaan. On muistettava, että olennaisempaa kuin elää ekologisesti (vaikka tämäkin

on tärkeää, ja palvelee erityisesti teon propagandan kautta³³ asiaa) on taistella joka ikinen päivä sellaisen totaalisen muutoksen puolesta, joka suistaa koko ihmiskunnan syväekologiseen ekosentriseen holismiin pohjaavaan maailmanjärjestykseen. Esimerkiksi lihastakieltäytyminen kuluttajana on vain henkilökohtainen itsekasvatuksellinen, vaikkakin henkilökohtaisen elämän piirissä suunnaton, voitto; ihminen joka on kasvissyöjä, muttei pyri lihateollisen järjestelmän murskaamiseen on kurjempi turjake kuin lihaa syövä järjestelmän organisoitunut ja määrätietoinen vihollinen.

Yhteistyöpolitiikka

Puolueemme valitsee yhteistyökumppaninsa tarkkaan harkiten. *Ensisijaisina liittolaisina* on pidettävä **kaikkia** niitä **vallankumouksellisia** tahoja (muun muassa syväekologit, anarkistit, kommunistit, kommunalistit, ekososialistit, survivalistit, primitivistit, konservatiivivallankumoukselliset, ekofasistit ja niin edelleen), jotka suhtautuvat aikamme ympäristökatastrofiin sen vaativalla vakavuudella sekä yleisestikin ympäristöradikaaleja tahoja. *Toissijaisesti* voidaan liittoutua ja harjoittaa yhteistyötoimintaa myös ns. edistyksellisiksi katsottavien ryhmittymien (maltillisten antikapitalistien) kanssa. Ensisijaisten liittolaisten kanssa toiminta perustuu vilpittömään yhteistyöhön, jossa hyödynnetään vallankumouksellisten ryhmittymien välistä synergiaa. Olennaista on myös vallankumouksellisten ryhmittymien "verkostoitumisen" edesauttaminen; on otettava huomioon se valitettavan realistinen mahdollisuus, ettei puolueemme kykene aikaansaamaan vallankumousta yksin. Toissijaisten liittolaisten kanssa yhteistyö perustuu paitsi synergiaan, myöskin entristisiin motiiveihin, värväysambitioihin ja propagandapyyteisiin.

Jos kaikki pettää?

Puolueen on otettava huomioon myös "totaalisen romahduksen" mahdollisuus. Ottaen vallitsevat olot huomioon, tämä lienee jopa todennäköinen vaihtoehto. Totaalisella romahduksella tarkoitamme tilannetta, jossa yhteiskunnan koossapitävät instituutiot, perustuotanto ja -huolto lakkaavat käytännössä olemasta. Ei ole enää "valtaa" mitä ottaa käsiinsä. Tällöin kuvaan astuu survivalismi...

Mikäli haluaisimme, voisimme heittäytyä leikkimielisen romanttiseksi ja kutsua tuota ajankohtaa sen vaativine toimenpiteineen vaikkapa "tuomiopäiväksi", "Götterdämmerungiksi" tai "vihan päiviksi". Toiveikkaammassa hengessä kutsukaamme sitä kuitenkin "iltahämäräksi", joka vaikkakin enteilee synkeää sydänyötä, muistuttaa myös siitä, että silmämme voivat avautua uuteen aamuun, parempaan huomiseen. Nuo poikkeusolosuhteet vaativat omat doktriininsa.

Ehdotelmia ohjelmiksi

1. Oikeus

"Ennen kunnioitan oikeutta, kuin lakeja."
- Henry David Thoreau.

Oikeuden pohjaksi on liberalistisen antroposentrismen sijaan tultava ekosentrismi ja

syväekologia.³⁴ Periaatteena on oltava, ettei kukaan saa toteuttaa toissijaisia tarpeitaan toisen ensisijaisten tarpeiden kustannuksella.³⁵ Ensisijaisten tarpeiden käydessä ristiin on katsottava asiaa kokonaisuuden kannalta.³⁶ Kaikkien elävien olentojen välillä vallitsee siis periaatteellinen tasa-arvo³⁷ (lajiegalitarismi) eli minkäänlaista spesismiä ei tule suvaita, ja suurempi kokonaisuus asettuu pienemmän edelle. Esimerkkinä voisimme pitää yksilö < populaatio < laji tai yksilö < ekosysteemi. Tietysti parhaimmillaankin on myönnettävä, että tasa-arvo voi olla todellinen vain periaatteellisesti, sillä kuten edellä mainittu, asiat on punnittava kokonaisuuden kannalta.³⁸ uhanalaisempien lajien yksilöt menevät käytännössä vähemmän uhanalaisten edelle, lajikonaisuuksien ollessa kyseessä avainlajit muiden edelle. Myös muita päämääriä (ekosentristisen holismin näkökulmasta) palvelevia myönnytyksiä on tehtävä,³⁹ ja lisäksi on punnittava sentientistinen näkökulma. Mikäli jonkin toimenpiteen ekologisia seuraamuksia ei riittävästi tunneta, on pelattava varman päälle:⁴⁰ tätä voimme kutsua vihreäksi Pascalin vaa'aksi.

Eliöyksilöiden⁴¹ ja ennen kaikkea ekosysteemien on tultava siis oikeussubjekteiksi. Sama pätee tulevien sukupolvien suhteen: meidän nykyinen sivilisaatiomme toimii ikään kuin tulevilla sukupolvilla ei olisi mitään oikeuksia⁴² Myös heidät on siis saatettava oikeussubjektin asemaan,⁴³ on saavutettava sukupolvien välinen tasa-arvo. Tämän ei pitäisi olla ongelmallista. Mikäli jokin oikeussubjekti ei kykene itse omia etujaan valvomaan, sille asetetaan (meidän tapauksessamme asettuu) edunvalvoja: näinhän on esimerkiksi lasten tai vaikeavammaisten laita. Kokonaisuudessaan on pohdittava siis aivan uudenlaista "yhteiskuntasopimusta", luontosopimusta,⁴⁴ joka ottaa osapuoliksi myös elonkehän ja tulevat sukupolvet.

Oikeuksien ohella tulevat velvollisuudet,⁴⁵ joiden tulee painaa vaakakupissa yhtä paljon oikeuksien. Kansainvälisestikin on ryhdyttävä puhumaan ihmisvelvollisuuksista, ei vain ihmisoikeuksista.⁴⁶ Eli on lähestyttävä asioita arvolähtöisesti etulähtöisyyden ohella ja sijaan.

Äärimmäisen tarpeellista on myös luopua ns. positiivisen eli aktiivisen⁴⁷ omistusoikeuden periaatteesta,⁴⁸ ja siirtyä passiivisen omistusoikeuden periaatteeseen. Omistaminen ei siis ole luovuttamaton sisäsyntyinen ja automaattinen perusoikeus,⁴⁹ vaan omistuksessa on kysymys siitä että toistaiseksi annetaan jonkun jotakin omistaa, sikäli mikäli siitä ei ole kokonaisuudelle haittaa.

Kukaan ei voi omistaa maata eikä metsää. Suhde näihin on aina käyttöoikeudellinen⁵⁰ ja/tai kaitsentavelvollinen. Samoin on laita elävien olentojen: yksikään elävöolento ei voi omistaa toista elävää olentoa.

Rikokset elonkehää ja tulevia sukupolvia kohtaan tulee tuomita mitä drakonisimman käytännön mukaan. Tämä oikeus ei tunnusta kansallisia rajoja. Mikäli kumousvalta tulee Suomessa voimaan, on se velvoitettu tätä oikeutta levittämään ja toimeenpanemaan myös rajojemme ulkopuolella.

Elämän pyhät lait, jotka pohjaavat ekosentriselle holismille ja syväekologialle, ovat syvempiä kuin mitkään lait (kansalliset tai kansainväliset), tai edes perustuslait. Moraalinen oikeus ylittää lainopillisen oikeuden.⁵¹ Elämänsuojelun etiikkaa seuraavan on tiedostettava tämä mitä raskain velvoite, korkein laki, ja toimittava sen mukaan.⁵²

2.0 Talous

Talouden on pohjattava ekologisiin lähtökohtiin, kaikessa on otettava huomioon ekologian neljä lakia.⁵³ Nykyisen talousmaailman helvetinkone on valettu jatkuvan kasvun maaniselle, patologisen sairaalle pohjalle, vaikka koko jatkuvan talouskasvun konsepti on mieletön: rajallisessa maailmassamme kasvulla on rajansa, ja ne ovat pitkälti tulleet vastaan jo aikapäiviä sitten.⁵⁴ Vaan yhä jauhaa esteettä markkinoiden saatanallinen mylly, yhä kaadetaan markkinoiden moolokinkitaan⁵⁵ silmissä hupenevia resurssejamme. Kyse on puhtaasta pääsiäissaarelaisesta⁵⁶ itsemurhapolitiikasta⁵⁷ ja sukupolvirikoksesta.

Meidän on siis luovuttava täysin talouskasvun kieroutuneesta tuotantohinkuisesta utilistisesta periaatteesta.⁵⁸ Ei ole olemassa sellaista kuin "kestävä kehitys", mikäli sanalla kehitys tarkoitetaan talouden kasvua⁵⁹ (Aina kuullessamme moisen epäkäsittelyn on "aika poistaa varmistin"). On vain nopea tai nopeampi totaalinen tuho. James Lovelockin sanoin, "Nyt ne viitoittavat kahta erilaista tietä, jotka pian yhdistyvät kurjaksi kinttopoluksi kohti kivikauden elämäntapaa sairaalla planeetalla, jolla vain harvat meistä jäävät henkiin kerran niin monimuotoisen maan raunioiden keskelle". Tässä mielessä myös usko vähemmän tuhoisan teknologian luomaan mahdollisuuteen on vailla pohjaa; siinäkin on kyse vain tuhonopeuden säätelystä.⁶⁰

On myös vastuutonta ajatella, että "avaruudessa kyllä tavaraa riittää"; tällöin kiistämme ihmisen ulkopuolisen luonnon itseisarvon. Lisäksi moinen otaksuma on mitä pölkkypäisin myös siinä mielessä, että hurjimmillakaan koko ihmiskunnan kattavilla panostuksilla emme kykenisi karkaamaan avaruuden ääriin likaamastamme elämän pesästä; talouskasvu ottaisi meiltä hengen pois jo ennen kuin saisimme ilmaa siipiemme alle matkalle "kohti ääretöntä ja sen yli".⁶¹ Myöskin palvelusektorille suunnattavaksi kaavailtu jatkuva kasvu on epärealistista,⁶² samoin askeltavat realiteetit vastaan näkemyksessä "kyllä bittimaailmaan kasvua mahtuu".⁶³ Koko tuotannon ja kulutuksen oravanpyörä⁶⁴ on yksinkertaisesti kammettava sijoiltaan.

Kuten talouskasvukin, on kilpailukykykin syytä unohtaa. Kilpailukyky ei tarkoita mitään muuta kuin ihraista potkaa, joka nostaa haluttavuutta säälimättömien saalistajien⁶⁵ silmissä.

Yksityiskohtana mainittakoon, että luonnonvarat tulee taloustieteellisesti ymmärtää pääomiksi.⁶⁶ Tämä koskee sekä uusiutumattomia luonnonvaroja (kaivannaiset), että uusiutuvia (kalakannat, puu yms.), erityisesti silloin kun ekosysteemin palautumiskykyyn puututaan.⁶⁷

Emme myöskään voi tyytyä nk. hyvinvointivaltion talousmalliin, sillä tämä malli on perustunut puhtaaseen luontoa raiskaavaan, huikentelevaiseen ryöstötalouteen⁶⁸ (lisäksi talousmalli on imperialistisessa todellisuudessaan arveluttava). On pohdittava siis uusia, radikaalimpia talousmalleja riuhtoessamme itseämme irti riskiyhteiskunnan⁶⁹ turmiollisista talousmalleista.

Vaihtoehtoisia ekologisesti vähempituhoisia talousmalleja on pyrittävä kernaasti testaamaan. Lähtökohtana on kuitenkin eittämättä nk. avaruuslaivatalousmalli.⁷⁰

Erinomaisia uusia avauksia ovat tarjonneet mm. fysiokraattispainotteisemmat talousmallit,⁷¹ ekososialistiset teoriat,⁷² kommunalistiset teoriat,⁷³ muut ekoanarkistiset mallit,⁷⁴ paikallistalousmallit,⁷⁵ ekofeministiset talusteoriat (eritoten lahjatalouteen keskittyneet),⁷⁶ permakulttuuriteoriat,⁷⁷ agraristiset teoriat,⁷⁸ omavaraistalousmallit.⁷⁹

Sen sijaan kaikenmoiset tolkkuttomat löpötykset "vihreästä kapitalismista" tai "vihreästä markkinataloudesta"⁸⁰ voidaan aiemmin mainittujen näkökohtien nojalla unohtaa. Nämä em. tahot voidaan lukea usein myös "kirkkaan vihreään" vihreän liikkeen tendenssiin (muiden ollessa syväekologia/radikaalivihreys ja

pintavihreys/vihreä reformismi), joka manaa elonkehän vapahtajaa uudesta teknologiasta. "Kirkkaan vihreät" tahot on tosin hyvä muistaa aina jakaa syväekologisiin/ekosentristisiin (kuten tuo mainio veikko Eero Paloheimo) ja pintavihrein motiivein liikkeellä oleviin. Kasvutalouden luomasta kurimuksesta, sulkeutuvasta ympyrästä, jatkuva teknologinen kehitys ei meitä pelasta.⁸¹ Ne, jotka toteavat, että "kaikki voi jatkua kuten ennenkin, sillä tulevaisuudessa teknologia tulee kyllä pelastamaan meidät" eivät ainoastaan osoita ymmärtämättömyyttään talouden mekanismien suhteen, vaan myöskin paljastavat moraalivammaisuutensa. Nämä kelvottomat ovat rinnastettavissa HIV-positiiviseen elostelijaan, joka surutta mellastaa ilman asiaankuuluvaa ehkäisyä orgastisessa huumassa parittelukumppaninsa kimpussa sillä verukkeella, että tiede tulee tämän todennäköisesti kuitenkin pelastamaan. Ja esimerkkinä veijari sentään pelaa venäläistä rulettia vain yhden ihmisen hengellä, kun taas kapitalismiin takertuvat teknologiauskovaiset pelaavat koko elonkehä panoksenaan, ja huonommin kertoimin.⁸²

Edellä mainitut "vihreän kapitalismin" näkökohdat tosin saattavat tulla vastentahtoisten väliaikaisratkaisujen osilta kysymykseen, nk. "vihreän NEP:in" puitteissa. Aiemmista yhteiskunnallisista vallankumouksista oppia ottaen on meidän alusta asti hyvä tiedostaa se, että eritoten lukuisien talouspuolen asioiden suhteen joudumme mitä luultavimmin luovimaan kompromissienkin akanvirroissa. Kaksi askelta eteenpäin saattaa usein edellyttää askelta taaksepäin. Jahka vanha valta on ruhjottu palautuskelvottomaan kuntoon esimerkiksi yhden valtion puitteissa, saattaa uuden kumousvaltamme olla välttämätöntä tuolloin kuitenkin tehdä kompromisseja joidenkin kapitalististen, "ympäristöalan erityisosaamista" omaavien tahojen (yritysten) kanssa kumouksen edesauttamiseksi ja levittämiseksi. Myöskin on olemassa tilanteita, joissa "vihreiden kapitalistien" väliaikainen (ja varmastikin pitkin hampain tehty) tukeminen jo ennen kumousta saattaa estää korvaamattoman ympäristötuhon tapahtumisen.⁸³ Silloinkin joudumme astumaan kompromissin iljanteisille ja ellottavan hetteikköisille kinttupoluille. Toisinaan tämä on siis sulatettava, jos kohta lopullisen voiton ja elonkehämme uuden aamunkoiton onkin sitä tähdellisemmin väikyttävä unohtumattomana mielissämme. Kutsuttakoon tätä suhmurointia, johon meidän on eittämättä realisteina varauduttava, sitten vaikka "vihreäksi NEP:iksi".

Ottaen huomioon nykyisen kulutustasomme (joka on vallan eri kuin elintaso⁸⁴) on edessämme tiukka vyönkiristys. Nykyisen talouskasvun sijaan on saatettava käyntiin "terve taantuma",⁸⁵ hallittu⁸⁶ kulutustason jyrkkä lasku.⁸⁷ Kaikkinensa, koska talousosio vaatii keskeisenä yhteiskunnallisten käytänteiden sanelijana ja määrittäjänä aivan poikkeuksellisen suuren huomion, on meidän syytä käsitellä koko kysymystä aivan erillisessä pamfletissa, puolueen talousohjelmassa. Tämä ohjelman laadinnassa tulemme ottamaan lukuun kaikki varteenotettavat ehdotukset; toivomme siis yhteydenottoja! Joitakin alustavia suuntaviivoja, ikään kuin ylimalkaisiksi ohjenuoriksi, tahdomme kuitenkin tuoda esille.

2.1 Talouden perusta: ruoantuotanto

Maa on pyhä, eikä sitä ei voi omistaa. Tämän on oltava maatalouden peruslähtökohtana. Maahan voi olla kaitsentavelvollisuus tai käyttöoikeus. Käytännön tasolla tämä tulee merkitsemään asennemuutosta maata kohtaan.

Me emme halua hiljaista kevättä. Itseään kemikaaleilla salvova yhteiskuntamme⁸⁸ perustaa myöskin ravinnontuotantonsa kestävämmälle pohjalle. Intensiivisen maatalouden mallista suurine maatalouskoneineen (tilalle väliteknologiaa ja

kauramoottoreita), myrkkyyneen ja runsaine väkilannoituksineen⁸⁹ onkin luovuttava. On siirryttävä työvoimavaltaisempiin, orgaanisempiin ja epäteollisempiin viljelyn muotoihin. Tämä merkitsee loppu teolliselle tehomaataloudelle ja lannoiteteollisuudelle. Agroekologinen näkökulma on saatava määrääväksi, ei-inhimillisen luonnon oikeudet on turvattava. Biodynaaminen viljely, luomuviljely, permakulttuuri, vapautuksen agronomia, villiviljely (wildcrafting), peltometsäviljely (agroforestry), holistinen viljely,⁹⁰ metsäviljely (Waldgarten), biologinen torjunta, vuoroviljely ja lomittaisviljely ovat kaikki avainsanoja vihreässä maatalouspolitiikassa. Myös geenimanipulaatiosta on luovuttava.

Tuotantoa on monipuolistettava nykyisestä, jotta omavaraisuus ei tarkoittaisi yksitoikkoista (ja ravinto-opillisesti riittämätöntä) ruokavaliota. Paitsi eri viljelykasvien, myös kasvilajikkeiden runsaus on taattava laajan geenivarannon takaamiseksi. Tämä turvaa parhaiten ruokahuollon.

Kaupunkien (sikäli mikäli niitä päätetään ylläpitää) tulee lakata olemasta ravinnontuotannollisesti katsoen loiskasvaimia. Niiden on kyettävä tuottamaan itse merkittävä osa ravinnostaan. Koulut, työpaikat ja kotitaloudet/taloyhtiöt tulee ottaa mukaan ravinnontuotantoon.⁹¹ Tietysti ravinnontuotanto on muutenkin paikallistettava mahdollisuuksien mukaan. Ihmisten osallistaminen ravinnontuotantoon on tärkeää paitsi järkevän tehokkuuden, myös vieraantumisen estämisen kannalta. Kollektiiviset työmuodot myös lisäävät paljon peräänkuulutettua yhteisöllisyyttä.

Lihateollisuus on lakkautettava kauttaaltaan. Teollisuudella tarkoitamme tässä niin kutsuttua tehomaataloutta, eli maatalousteollisuutta jonka osana lihateollisuus on. Ensinnäkin, lihan teollinen tuotanto, eläinten äärimmilleen viety välineellistäminen, on liiallisen räikeästi vastoin syväekologian lajitasa-arvon periaatteita. Myöskään sentientistiseltä katsantokannalta ei moinen ole hyväksyttävissä. Ekosentrisen holismin periaatteisiin nojaten on myös todettava laajamittaisen lihateollisuuden täydellinen ekotehottomuus ja suunnaton uhka ekosysteemin vakaudelle ja kukoistukselle.

Voimme luetella myös lukuisia muita perusteita, edellisiin nähden kenties toisarvoisia, jos kohta tähdellisiä lihateollisuuden vastaisia näkökantoja. Lihateollisuus, kuten muukin teollisuus, tuo aina mukanaan vieraantumisen problematiikan, jota ei suinkaan sovi vähätellä. Teollisen lihantuotannon alasajo on myös oikeudenmukaisuuskysymys; miksi me länsimaalaiset saisimme syödä lihaa, kun kolmas maailma kärvistelee nälkäkuoleman kourissa laivatessaan meille jopa leipäviljansa karjanrehuksi (perustelu on ihmiskeskeisyydessään toisarvoinen, mutta siltikin enemmän kuin huomionarvoinen).

Ylipäänsä lihateollisuuden alasajo tulee johtamaan rajuihin ruokavaliollisiin muutoksiin. Ruoka tulee siirtymään kasvipainotteisemmaksi. Vaikka lihantuotanto ei-teollisessa muodossa pienessä määrin sallittaisiinkin, ja sitä täydentäisivät metsästys ja kalastus (sekä haluttaessa haaskansyönti), tulisi ravintokulttuurimme siirtymään mitä suurimmassa määrin lihaanipainotteisesta vegaanipainotteiseksi; tätä edesautettaisiin taloudellisilla ohjauskeinoilla, kulttuuritaistelulla ja kasvatustyöllä. Tämä olisi olennainen osa uuden ihmisen luomisen prosessissa (muistakaamme teoriat lihansyöntikulttuurin raaistavasta vaikutuksesta).⁹²

Edellä mainitut kalastus ja metsästys saavat yhä jatkua, tosin tarkemmin kaitsettuna, kaikenlaisen ryöstökälyksen ja suomalaisen pyyntikulttuuriin pesiytyneen metsästysgangsterismin⁹³ kitkien. Eräs mahdollinen ratkaisu olisi esimerkiksi jopa uudelleen muokatun metsänvartijalaitoksen perustaminen.

2.2 Metsätalous

Metsä on pyhä. Tämän on oltava lähtökohtana metsätaloudessamme. Metsää ei voi omistaa, suhde metsään on oltava enimmilläänkin käyttöoikeudellinen, pääosin suojeluvollinen. Jokainen puu on yksilö.

Tämä näkemys poikkeaaakin radikaalisti nykyisestä käytännöstä. Nykyinen tilanne metsätalouden suhteen hakee kammottavuudessaan vertaistaan "isänmaan partureiden" elatessa hurvatonna metsäpeitteemme kimpussa. Luonnontilaiset metsät ovat loppuun kalutut.⁹⁴ (Björn Lomborgin kaltaisten akateemista ahteriaan huoraavien 'tiedemiesten' mielisairaista hourekuvista huolimatta tilanne on kiistattoman karu: kurja vesakko pikkurillinpäänpaksuisine räkämännyntaimineen ei ole metsää, eikä ole täysikasvuinen metsäpeltokaan). On siirryttävä täysin uuteen metsätalouspolitiikkaan.⁹⁵

Näin ollen metsätaloudellisesti metsämme voitaisiin jakaa esimerkiksi neljään osaan koskemattomuusasteen mukaan. 1) Täydellisen rauhoituksen alueet (X %??) olisivat täydellisen suojeltuja ihmisen tarpeilta. Ei keräilytaloutta, ei hakkuita, ei metsästystä, ei matkailua, ei viljelystä jne. Liikkuminen noilla alueilla olisi lähinnä luvanvaraista.⁹⁶ 2) Keräilytalouden alueet (X %??) puolestaan olisivat keräilytaloudellisessa käytössä: sienestys marjastus yms. Myöskin primitivistiset asuinmuodot, jotka pohjaavat kotitaloudenhuoltonsa keräilytalouteen ja (valvotun ja maltillisen) metsästyksen ynnä kalastukseen, olisivat näillä aluein sallittuja. 3) Alhaisen käytön kulttuurimetsä⁹⁷ puolestaan olisi talouden piirissä 2. asteen käytön ohella hyvin rajoitetusti, esimerkiksi pienviljelyksellisten (näillä alueilla siis myös pienviljely olisi sallittua rajallisessa määrin) kotitalouksien käyttömetsänä (rakentamistarpeet, lämmitys, tarvekalumateriaali...). 4) Varsinaisen metsätalouden piirissä olevat alueet olisivat niitä, joista nk. metsäteollisuus saisi tarpeensa.

Myöskin 4:n asteen metsien hyödyntämisessä on tultava toimimaan mitä säästeliäimmin ja ekosysteemejä kunnioittaen.⁹⁸ Avohakkuut ja päätehakkuut kielletään kauttaaltaan: emme voi sietää silmissämme enää yhtä ainoaa irstain motiivein metsäpeitteeseemme rouhittua hakkuuraiskiota.⁹⁹ Sanomattakin on myös selvää, että metsien tuhoisa auraus poistuu. Samoin on tulee olla laita metsänperkauksien suhteen. Pois jää myös metsien väkilannoitus. Vanhat metsäpeltomaiset tehometsätaloudemetsät saatetaan ekologisesti monimuotoisempaan tilaan. Metsän uusiutuminen ekologisesti siedettävässä ja järkevässä muodossa on myös turvattava: jaksollisen kasvatuksen periaate alaharvennuksineen syrjäytyy kauttaaltaan jatkuvan kasvatuksen käytännön tieltä. Tämä tarkoittaa tyytymistä erirakenteisiin metsiin. Tämä järkevämpi metsätaloudemuoto tarkoittaa myös hyvästejä matalalaatuisille hierinpuille. Vedenjakajaseudut suojellaan kokonaan hakkuilta. Näitä uusia käytäntöjä valvomaan voidaan tarvittaessa käyttää esimerkiksi edellä mainittua metsänvartijalaitosta.

Selluteollisuudelle ja vientipohjaiselle metsäteollisuudelle tämä tulee merkitsemään tarkoituksellista kuoliniskua. Sanokaamme hyvästit siis suomalaiselle puunjalostuskapitalismille. Nuo maan paljaaksi raiskanneet vihulaisethan ovat jo muutoinkin lähdössä antavimmille apajille, mutta tätäkään emme voi sallia: yksinkertaisesti, nämä elonkehän viholliset ovat rötöksensä tehneet, emmekä voi päästää heitä mellastamaan vieraisiin korpiinkaan.¹⁰⁰

Puun tuonti loppuu; koska emme ole kääpiövaltio on meidän tultava toimeen omillamme. Tietenkin tämäkin tarkoittaa kulutuksen jyrkkää laskua. Tosin meillähän on mistä leikata: mainospaperit, pakkausmateriaalit, iljettävät roskalehdet (7 päivää ja muut sen sellaiset, nykyiset laaduttomat talouslehdet. Iltapäivälehdet, Aamulehti, Helsingin Sanomat, Kaleva, Turun Sanomat, Lapin Kansa, Keskisuomalainen jne.),

talous-/vessapaperi sekä silminnähdyn laaduttomat kirjapainatteen (esim. Jari Sarasvuon Huomiotalous, urheilijoiden muistelmat jne.). Tuonnin lisäksi myös vienti karisee, vaikkei kokonaan loppuisikaan: jotkin valmiiseen muotoon asti jalostetut tuotteet (kirjat,¹⁰¹ käsityöt) voitaisiin ehkä ulkomaankaupassa sallia.

Uusi metsätalous tulee olemaan muodoltaan harkitun maltillista harsintahakkuuta. Höökivaunumaiset metsäkoneet poistetaan käytöstä.¹⁰² palaamme työvoimavaltaisiin korjuumuotoihin ja hevospeleihin; vanhat kunnan pollet palaavat savotoille..

Ylipäättään metsäalan tulee radikaalisti lisääntyä. Lisää metsäpeitettä saadaan ekologisesti siedettävän tilan saavuttamiseksi uudelleenmetsityksin (ihmisistä tyhjennetyt alueet, vanhat käytöstä poistuneet teollisuusalueet, käytöstä poistettu tieverkosto..). Suomi olkoon jälleen metsien maa.

2.3 Energiantuotanto

Emme tarvitse lisäenergiaa. Nykyistä energiankulutustakin on entisestään äärimmäisen ankaralla kädellä karsittava ja muutettava ekologisesti kestävämmäksi. Pääpaino on oltava juurikin karsinnalla, mutta myös teknologian uusiminen saattaa olla osa ratkaisua (Kuten edellä on jo todettu, eivät energiapolitiikan teknologiset ratkaisut tuo muassaan ratkaisua ympäristökatastrofiin). Energian suhteen on kunkin maan/alueen oltava omavarainen, joten energiaa ei tarvitse tuoda. Suomen pohjoinen sijainti ei voi olla mikään tekosyy energian hulleille kulutuskarkeloille: myöskin luontomme pohjoisen erityislaatunsa vuoksi on lauhkeampia seutuja hitaampi palautumaan, joten meidän on yksinkertaisesti tyydyttävä eteläisempi kansoja karumpiin elinoloihin ja niukempaan elintasoon. Nämä ovat omien laulumaidemme lunnaat.

Fossiilisten polttoaineiden (kivihiili, öljy, maakaasu) käyttö ajetaan minimiin (käytännössä lopulta lopetetaan) niiden ilmastokatastrofia edesauttavan luonteen vuoksi.¹⁰³ Lisäksi tunnemme kaikki öljyhuipun¹⁰⁴ realiteetit. Edellä mainittuihin energiantuotantomuotoihin rinnastettavissa on turvevoima, joka myös on tuhoisaa, eikä edes todellisuudessa "uusiutuva luonnonvara".¹⁰⁵ Se on poissuljettu ratkaisu, vaikka aluepolitiikan kähmijät kuinka yrittäisivät muuta todistella.

Ydinvoimakaan ei ole varteenotettava vaihtoehto. Ydinvoiman rakentamista on usein perusteltu sillä umpimielisellä väittämällä, että se on ainoa ratkaisu, joka voi turvata energiantuotannon kasvun (joka on välttämätön talouskasvulle) ilmastonmuutosta kiihdyttämättä. Kun kuitenkin on itsestään selvää, ettei energiankulutusta tule lisätä (saati sitten edesauttaa talouskasvua), on ydinvoima poissuljettu vaihtoehto. Lisäksi sivuhuomautuksena voimme todeta, että uraanivarannot eivät riitä pitkäksikään aikaa, sikäli mikäli niillä aiotaan korvata nykyinen fossiilisiin polttoaineisiin perustuva energiantuotanto: valistuneet arviot esimerkiksi perustuvat, että mikäli koko Euroopan energia tuotettaisiin ydinvoimalla (olettaen siis ettei talouskasvua tapahtuisi), riittäisivät koko maailman varannot vain noin neljäksikymmeneksi vuodeksi (ellemme sitten halua turvautua epävakaisiin hyötyreaktoreihin, jotka myös ydinjätettä hyödyntävinä pidentäisivät Euroopan mahdollisuuksia käyttää ydinvoimaa n. 400:aan vuoteen).¹⁰⁶ Kun kaiken tämän tolkuttomuuden lisäksi tulevat vielä kysymys jätteiden varastoinnista ja mahdollisista ydinonnettomuuksista¹⁰⁷ sekä mahdolliset sotilaalliset ydinvoiman sovellukset, alkaa ihmetellä mistä ydinvoiman puolestapuhujat ammentavat sen tenhoavan innon asiansa ajamiseen. Me emme halua säteilevää tulevaisuutta.¹⁰⁸

Vesivoima nykyisissä patomuodoissaan tulisi olla ainakin toistaiseksi käytössä, sitä hieman karsien ja luontoystävällistäen. Paikallisenergiaratkaisuksi sopinevat vallan

mainiosti nk. "padoton vesivoima" (esim. vesipyörät).

Biomassan käyttö lisääntynee nykyisestä, mutta senkin suhteen on syytä pysyä maltillisilla linjoilla. On kuitenkin muistettava että esim. ruokohelven, hampun ja energiapajun kasvatusta vaatii oman tilansa ja työmääränsä, ja nämä vaikutukset on otettava huomioon ratkaisuja tehtäessä. Ehkäpä se sopinee alueelliseksi ratkaisuksi joillakin paikoin. "Biopolttoaineet" puolestaan ovat kestävämpien ratkaisujen tuottamiseen suurimittaista maahantuontia ei voida sallia, koska biopolttoaineen tuottamiseen käytetty maa saattaa olla pois sekä "luonnolta" että ruoantuotannosta. Mikäli kotimaista tuotantoa voidaan järjestää ilman suurempia ekologisia kuormituksia, saattaa se tulla kysymykseen. On huomioitava että tämänhetkinen vallalla oleva suunnaton länkytys biopolttoaineen käytön lisäämiseksi perustuu sille virheelliselle olettamalle, että liikennemäärät ja liikenteen laatu pysyisivät ennallaan, tai jopa kasvaisi. Nämä näkemykset ovat vailla tolkkua.

Tuulivoima, maalämpö ja aurinkoenergia tulevat olemaan pääasialliset energiantuotantomuodot. Kaikissa näissä vaihtoehtoissa on useita eri tyyppivaihtoehtoja,¹⁰⁹ varmastikin kuhunkin tarkoitukseen sopivia. Erytishuomiota tulisi antaa nk. kerrosvoimalamallille,¹¹⁰ joka asettaa kaikki kolme energiantuotantomuotoa yhteen, tilaa suunnattomasti säästäten.

Uudet vähemmän tutkitut/käytetyt ratkaisut kuten vesivoiman uudet muodot (aaltovoima, vuorovesivoima, pyörrevoima, osmoosivoima, merivirtavoima, merilämpövoima) geoterminen lämpö ja mikrobivoima tuovat osaltaan uusia myönteisiä ratkaisuja energiakysymykseen.

Pääsääntöisesti tulisi pyrkiä alueellisesti itsenäisiin, mahdollisimman vähätuhoisiin ratkaisuihin, jotka ovat myös mahdollisimman paikallisesti ylläpidettävissä. Pieni on kaunista,¹¹¹ tai ainakin vähemmän rumaa.

2.4 Teollisuus

Suurin osa raskaasta teollisuudesta on ajettava alas, sillä suurin osa tuotannosta on tarpeetonta ja haitallista¹¹² turhaketuotantoa. Pääasiallisesti teollisuus on luontosuhteessaan parasiittimainen: se ei ole terveessä vuorovaikutussuhteessa sen kanssa, kuten esimerkiksi on laita maanviljelyksen ja kotitalouden.¹¹³ Teollisuus on ongelma joka on korjattava.

Oman ongelmansa tuo tuovat myös teollisuustyön luonne ja siinä käytetty teknologia. Teollisuustyön työmuodon vieraannuttava vaikutus on todistettu jo moniaalla,¹¹⁴ ja vasta viimeaikoina on alettu ymmärtää vieraantumisen ongelman laajuus.¹¹⁵ Tuotannon teknologian muoto ja laatu muodostaa myös oman ongelmansa. Olisi lapsellista kuvitella teknologian olevan neutraalia, jotenkin arvovapaata.¹¹⁶ Sen suhteen on oltava siis mitä suurimmissa määrin varauksellisia. Mahdollisia ratkaisuja ongelmaan voivat tuoda esimerkiksi "vapautuksen teknologia"¹¹⁷ (ei tulkintoineen) tai ihan puhdas luddismi: tärkeää on pitää mieli avoinna tämän kysymyksen suhteen. Mutta siellä missä teho on tuho, on tehosta luovuttava.

Ratkaisuja teollisen tuotannon ongelmiin voimme hakea myös pienteollisuudesta¹¹⁸ ja käsityöperinteestä.¹¹⁹

2.5 Ulkomaankauppa

Ulkomaankauppa kutistettava minimiin. Niitä tuotteita joita välttämättömästi tarvitaan (esim. rautamalmit yms.) ja joita meillä ei ole riittämiin, sekä sellaisia tuotteita joilla ei

ole kohtuutonta ekologista selkäreppua (kuljetuksen eritoten huomioiden), voidaan tuoda. Ulkomaankaupan on myös tuettava osaltaan ulkopoliittisia, elonkehän vastaisia kapitalistisia ja imperialistisia tahoja kampaamaan pyrkiviä tarkoituksia, sekä myös ekologisia ratkaisuja muissa maissa edesauttavia ynnä maailmantaloutta globalisoivia¹²⁰ pyyteitä.

Maiden välinen taloudellinen kilpailu on unohdettava. Rahkeiden on riitettävä terveempään taloudelliseen kanssakäymiseen. Hyviä nykyämmenolle vaihtoehtoisia malleja on olemassa ulkomaankaupan, siinä missä muutenkin talouden pohjaksi.¹²¹

2.6 Työraivon ongelma

Yhteiskuntamme on patologisesti sairastunut työraivoon. Tartunta on alunperin saatu protestanttisesta etiikasta,¹²² ja myöhemmät työntoisen aatteen jalostumat ovat tuoneet oireisiin omat pikantit yksityiskohtansa, mutta taudinkuva ei juuri pääpiirteissään ole muuttunut. Emme kiistä työnarvoteoriaa,¹²³ vaikkakin vaurauden ensisijaisena lähteenä pidämmekin luonnonvaroja.

Ottaen huomioon tämänhetkisen ylituotannon ja työn aiheuttaman vieraantumisen katsomme aiheelliseksi puuttua myös tähän ongelmaan.¹²⁴

2.7 Kulutuksen politiikka

Nykyinen talouskasvu on edellyttänyt tolkutonta kulutusta, jonka jatkuva eneneminen on turvattu paitsi kertakäyttöhyödykkeillä, ylimääräisillä pakkausmateriaaleilla, sekundatuotteilla myös ennen kaikkea luoduilla tarpeilla.¹²⁵ Länsimainen kulttuurimme on pelkistänyt ihmisen yksilöiseksi, äärimmilleen vieraantuneeksi olennoksi, jonka ainoaksi itsensä toteuttamisen, itsensä ilmaisemisen ja vaikuttamisen väyläksi on karsinoitu kuluttaminen. Meistä on tehty "Mantshurian ostajia". Ihmisiä kehoitetaan "vaikuttamaan kuluttamalla", euro per ääni. Samaan perverssiin ja mykistävän vastuuvammaiseen logiikkaan on solahtanut nyttemmin myös Vihreä liitto myötäjuoksijoinen.

Tuotteen kylkeen liimatulla joutsenmerkillä varustetun tuotteen ostaminen ei ratkaise mitään. Kulutus ei vähene, eikä juuri kuormituskaan. Samat tuhoisat talouskasvun vaateet pysyvät. Kyse on vain markkinoiden uudesta kasvun väylästä. Kun tuotetaan vaikkapa "ympäristöystävällisempi kännykkä", ei ratkaisevaa elonkehän kannalta ole kuormittaako kyseinen turhake "35 yksikköä" vai "60 yksikköä".¹²⁶

Ongelma on usein tuote itsessään. Se on monasti turhake, ei hyödyke. Me emme tarvitse kännyköitä elääksemme merkityksellisen ja mahdollisimman kokemusrikkaan elämän. Samoin on laita suurimman osan tuotteista, joita tehtaamme tuotantoraivoisesti suoltavat (autot, sähköiset parranajokoneet, nenäkarvankihertimet jne.). Kyse ei monessa osin ole edes ylellisyystuotteista,¹²⁷ vaan monilta osin nämä turhakkeet jopa laskevat¹²⁸. Niitäkin tuotteita, jotka aidosti helpottavat elämäämme, tai tarjoavat elämäämme jotakin tähdellistä, ei tarvittaisi niin suuria määriä, jokaiselle omaansa¹²⁹. Luonnollisestikin tämä tulee romahduttamaan suuren osan kotimaankaupasta.

Hyvä nyrkkisääntö, varsinkin nykyisessä runsaudensarviyhteiskunnassamme, on: vähemmän kaikkea. Astukaamme siis kulutuskarkuruuden tielle¹³⁰. Ja muistakaamme, että jokaisen suuren omaisuuden takana piilee rikos. Eikä niitä pienempiäkään ole yleensä ihan puhtain paperein hankittu..

3. Uskontokysymys

Puolueemme kannattaa uskonnonvapautta niiden uskontojen ja uskonnollisten dogmien suhteen, jotka tukevat ja edesauttavat elonkehän hyvinvointia ja säilymistä. Parhaimmillaan uskonto on elämää voimistava ilmiö¹³¹. Varmastikin jokainen aidosti uskonnollisesti orientoitunut ihminen suhtautuu luontaisesti varsin kriittisesti jatkuvan talouskasvun ja "edistyksen" harhakuviin. Monet uskonnot kuuluvat ekologisilta arvoiltaan aatteiden parhaimmistoon. Eritoten ovat maininnan arvoisia nk. luonnonuskonnot (wicca, uuspakanuus, pakanuus, druidismi, animismi, tensegrity yms.), joissa maa on pyhä ja ihminen vain yksi laji muiden joukossa (vaikkakin ehkä "ylimyslaji"). Myöskin monet joogaa painottavat uskonnolliset liikkeet (panteistisia liikkeitä), kuten TM-liike ja proutismi ansaitsevat eittämättä myönteisen suhtautumisemme.

Yleisenä nyrkkisääntönä voidaan pitää näkemystä, että animistiset ja panteistiset¹³² uskonnot ovat yleensä ympäristön kannalta kestävimpiä, niiden jälkeen polyteistiset, monoteististen pitäessä yllään uskontojen suuren perheen mustan lampaan villaa¹³³.

Hyvin suurilta osin uskontojen voidaan katsoa kuitenkin yleensä enemmän *"ylläpitävän elämää"* kuin tuhoavan sitä. Ihmiset, jotka näkevät luonnossa jonkin korkeamman voiman ilmentymän, osaavat usein arvostaa luontoa varauksettomammin, eivätkä näe sitä pelkkänä hyödykkeiden ryppäänä. Luksukseen nyreästi suhtautuvat (kuten useiden uskontonsa vakavasti ottavien laita on) myös kuluttavat vähemmän. Tietysti transsendenttisessä asenteessa piilee myös vaara yhdentekevään asenteeseen ympäröivää elonkehää kohtaan.

Puolueemme tuomitsee ne uskonnolliset opinkappaleet ja normit, jotka sotivat elonjäämisen korkeinta periaatetta vastaan. Ehkäisyyn penseästi suhtautuvat doktriinit (jotka eivät suostu myöskään täydelliseen pidättäytymiseen) joutavat siihen aatteiden joukkohautaan johon ne ovat jo monia parempiaan sikiämisvimmassaan syösseet. Myöskin liiallisesti antroposentrismia korostavat uskonnot kuuluvat niihin, joihin suhtaudumme varauksella.

4. Sosiaalipolitiikka

Meidän on tunnettava ja tunnustettava meitä ympäröivä sosiaalinen todellisuus ja sovellettava siihen käytännönläheistä politiikkaa. Vaikka emme tavoittelisikaan suurten joukkojen kannatusta, on meidän ymmärrettävä, että tulevaisuuden vihreän yhteiskunnan on levättävä sosiaalisesti kestävällä pohjalla. Yhteiskuntajärjestys, josta puuttuu sosiaalinen oikeudenmukaisuus, vetää päällensä väistämättä massojen vihan. Uuden vihreän vallankumouksen yhteiskunnan olisi vastuutonta jättää sijaa vastavallankumouksellisille, massojen pahoinvoinnista ammentaville yrityksille kumota uusi luotu parempi vihreä järjestys. Sanomattakin on kuitenkin selvää, ettei puheena oleva "oikeudenmukaisuus" voi tarkoittaa kestäväntöntä kerskakulutusta. Niukka, mutta suoranaista puutteesta vapaa elintaso, johon yhdistyy kokemuksellisesti rikas ja merkityksellinen elämä, on oltava tavoitteena. Liikkeemme päämäärä ei ole antagonistisessa ristiriidassa ihmisten todellisten perustarpeiden tyydyttämisen kanssa, osin jopa päinvastoin. Vain puhdas ja terve elonkehä taata ihmisille lainkaan mielekkään elämän.

Sosiaalipoliittisissa linjauksissamme meidän on syytä pitää pää kylmänä ja ajatus kirkkaana. Emme voi hukata voimiamme ja aikaamme halumäärin taisteluissa, jotka eivät palvele lopullista päämääräämme, vihreää vallankumousta. Se, säilyvätkö jotkin

yhteiskunnalliset palvelut vallitsevassa yhteiskunnassa (esim. terveydenhuolto, lastenhoito) laadukkaina tai ilmaisina ovat kyllä tähdellisiä kysymyksiä sinänsä, mutta niiden merkityksellisyys ekologisten kysymysten rinnalla on kiistatta häviävän pieni.

Ongelma on monisyinen. Toisaalta massojen kurjistuminen luo pohjaa vallankumouksellisen tilanteen syntymiselle, mutta toisaalta aktiivisen tuen antaminen kurjistavaa kehitystä mahdollisesti vastustaville tahoille toimii suopeutta edesauttavana tekijänä liikettämme kohtaan. Kyse on myös paitsi eräänlaisesta teon propagandasta¹³⁴, myöskin käytännön solidaarisesta toiminnasta vallankumouksellisia tovereitamme kohtaan, sikäli mikäli he ovat kyseisessä toiminnassa osallisina tai alullepanijoina. Vihoviimeisintä pölkkypäisyyttä ja liikkeen pyrkimysten torpedointia olisi heittäytyä tukemaan avoimesti esimerkiksi leikkauksia sosiaaliturvassa tai terveydenhuollossa sen perusteella, että nämä leikkaukset vähentävät ympäristöllistä kuormitusta. Kyse olisi parhaimmillaankin Pyrrhoksen voitosta, joka saattaisi maksaa meille koko sodan. Vaikka massojen suopeuden menettäminen ajoittain/yhtenäen tuleekin olemaan toimintamme luonteen vuoksi väistämätöntä (vaikkakaan se ei saa olla itsetarkoituksellista), on päämäärämme kannalta välttämätöntä säilyttää liikkeemme ulkopuolella olevien vallankumoustovereidemme luottamus ja kunnioitus.

Hyvänä yleislinjauksena voimme pitää nk. ekologista sosiaalipolitiikkaa¹³⁵, joka takaa kohtuullisen (niukan) elintason, sosiaalisen turvallisuuden sekä eritoten puhtaan ja terveellisen elinympäristön takaaminen kaikille. Luonnollisesti kaikki sosiaalipolitiikkakin on alisteinen ekosentriselle holismille pohjaavalle syväekologiselle etiikalle ja käytännölle.

Ihmisellä ja luonnolla on (tulee olla) yhteys¹³⁶, jota on edesautettava ja vaalittava. Ekopsykologiset avaukset mielenterveyskysymyksissä on huomioitava¹³⁷. Itsestään selvää ovat myös ei-psykologiset terveystekijät¹³⁸. Terveessä yhteiskunnassa ihmisetkin ovat terveempiä, saasteiden ja myrkkujen vähentyessä sairaudetkin vähenevät. Suurin osa mielenterveysongelmistakin häviää, kiireen, stressin ja hektisen elämäntavan kadotessa. Ihmisen luontosuhde ja sen vääristymät on otettava huomioon sairauksien hoidossa. Sairauksien hoidossa on suositettava luonnonmukaisia yrttejä ja kasveja, teollisten lääkekemikaalien kustannuksella. Usein luonnon tarjoamat lääkkeet toimivat paremmin ja vähemmän sivuvaikutuksin kuin lääkekemikaalit.¹³⁹ Järkeviä avauksia sosiaalipolitiikan suhteen ovat Suomessa tehneet mm. sosiaaliekologiset ajattelijat¹⁴⁰, heidän ajatustensa pohjalta on hyvä rakentaa.

Myös naiskysymys on tärkeä ekologian kannalta, ja se vaatii oman erityishuomionsa¹⁴¹. Feministiset teoreetikot ovat pystyneet osoittamaan taidokkaalla tavalla eri sortavien rakenteiden välisiä piileviä yhteyksiä, jotka ovat merkityksellisiä erityisesti rakentaessamme yhteistyöpolitiikkaa vallankumouksellisten tahojen välille.

Tärkein osa-alue itsenäisissä sosiaalipoliittisissa linjauksissamme on pyrkimys väestökatastrofin ongelman ratkaisemiseen. Väestönkasvu on katkaistava, ja väkimäärää laskettava, jottei tukahduttava ihmismatto murskaa koko elonkehää alleen¹⁴². Periaatteessa olemme siis antinatalisteja¹⁴³. Ratkaisuehdotuksia väestömäärän laskemiseksi on useita, niistä kukin tahollaan käyttökelpoisia. Meidän on pidettävä mielessämme sekä yhden lapsen politiikan edut, että Kaczynskin teoreema (jotka ovat yhteen sovittavissa)¹⁴⁴, sekä myöskin benatarilainen tiukka antinatalismi¹⁴⁵. Olennaisia tässä ovat kuitenkin kollektiiviset ratkaisut¹⁴⁶.

5. Koulutus, kulttuuri ja taide

Tälläkin hetkellä jokainen meistä on tietoisten vaikutusyritysten, indoktrinaation, kohteena, olkoon kyse sitten television, internetin, sanomalehtien, radion tai näiden kaikkien medioiden yhteisvaikutuksesta. Maailmankuvaamme muokataan jatkuvalla hyöyllä, vasta jos tulemme tietoiseksi tästä katalasta muokkaustyöstä voimme kutsua sitä propagandaksi. Voimme vastustaa tätä tietoista manipulaatiota valistamalla ihmisiä heitä ympäröivän mediatodellisuuden harhaisuudesta ja voimme valistaa heitä tiedolla joka on totuus, tarkoittaen totuudella esimerkiksi tiedeyhteisön konsensusta vaikkapa ilmastokatastrofista. Ei pidä kuitenkaan kuvitella tieteen olevan objektiivista ja arvovapaata, vaan silläkin on omat intressinsä, resurssinsa, arvonsa ja mielenkiinnon kohteensa. On poliittinen päätös mitä tutkitaan, millä keinoin ja miksi. Aristoteelisen maailmankuvan muuttuessa Galileolaiseksi, syntyi mekanistis-kartesiolainen tieteen paradigma jonka vihamielinen ja kontrolliin pyrkivä suhtautuminen luontoon kehittyi mekanistisen tieteen synnyn sivutuotteena 1500-luvulta eteenpäin. Tämä tieteenparadigma asettaa luonnon prokrusteen vuoteeseen. Surullisena esimerkkinä voi mainita esimerkiksi englantilaisen filosofin ja valtiomiehen Francis Baconin, joka tieteellisen metodin kehittämisen ohella tulkitsti luonnon kuolleeksi materiaaliksi joka oli soveliaista ihmisten hyötykäyttöön. Hän ymmärsi tieteen (tiedon) olevan valtaa, valtaa ylitse luonnon.¹⁴⁷ Toisena esimerkkinä tieteellisen rationalismin kehittäjiöihin kuulunut ranskalainen filosofi René Descartes, joka näki luonnon järjettömyyden ja kontrolloimattomuuden tyssijana joka tulee "kesyttää". "Ihmisten tulee kohottaa itsensä luonnon isännäksi ja hallitsijaksi"¹⁴⁸

Tällä hetkellä on valistuksen ja tiedon levittäminen ja kulttuurivallankumouksen tekeminen tärkeimpiä tehtäviämme. On tehtävä raivokkaita avauksia tieteen ja kulttuurin eri osa-alueilla ekologisesta näkökulmasta.¹⁴⁹

Koulutustason heikkeneminen laskee useimmiten myös ympäristötietoisuutta, sekä tekee ihmisistä umpimielisempiä. Molemmat ovat tuhoisia, ottaen huomioon nykyiset haasteemme. Tämän vuoksi kestävässä yhteiskunnassa koulutusta on lisättävä, erityisesti ympäristöä ja luontoa käsittelevää opetusta.¹⁵⁰ Ekohistorian aine voisi olla pakollinen jo peruskoulussa ja sen avulla käsiteltäisiin historiamme sivilisaatioita. Erityisesti on kiinnitettävä huomiota viimeiseen kahteensataan kaistapäiseen vuoteen jona sivilisaatiomme on kontannut (paikoin kirmannut) kohti kalmistoa, mutta koko 10 000 vuoden paikallaan pysynyt maatalousjakso käsitellään kriittisesti. Kädellislajien kolme miljoona vuotta kestänyttä historiaa tarkastellaan hedelmällisenä aarreaittana muutoksen kulttuurille. Arkeologian tutkimusta on lisättävä painottaen erityisesti keräilijä-metsästäjä -aikakautta. Aatehistorian koulutusta on lisättävä välttämättä jotta saamme kattavan ideologisen aseistuksen kamppailussamme imperialistiskapitalistista lohikäärmettä vastaan. Opetussuunnitelmissa on tämä otettava huomioon ja tulevaisuuteen on saatava jäämään varoittavia tarinoita tästä kauhistuttavasta ajasta jolloin nuo ideologiset paholaiset teutarivat vapaana.¹⁵¹

Pyrkimys onnellisuuteen on jokaisen terveen yhteiskunnan tärkein tavoite, kohkatessamme kohti alituisen kasvavaa kulutustason ja tavaramäärän lisäystä, itsemurhainen yhteiskuntamme on laiminlyönyt tämän päivänselvän perusperiaatteen. Tässä meitä voivat auttaa sosiaalipsykologit, antropologit, historioitsijat, etnologit, filosofit ja sosiologit. Näiden alojen tutkimusta onkin lisättävä melkein määrättömästi pyrkiessämme onnelliseen elämään.

Massatuotetun viihteen luoma kuva harhaisesta yksilöllisyydestä vääristää ihmisten kuvitelmat itsestään ja muista. Todellisuudessa mikään ei ole niin samankaltaistavaa kuin myyty mielikuva yksilöllisyydestä. Todellinen yksilöllisyys syntyy pienimuotoisesta osaaottavasta elämästä, taiteesta ja kulttuurista, ei yhdensuuntaista

letkua pitkin tungetusta viihdehötöstä. Vuosikymmenien vetkuttelun vuoksi olemme nyt joutuneet tilanteeseen jossa joudumme miettimään myös kulttuurintuottamisen ympäristövaikutuksia. Energiaintensiivisen viihdeteollisuuden määrää on pyrittävä karsimaan ja esimerkiksi keskitetyn televisioverkoston hyödyt ja haitat on tarkkaan punnittava. Sen sijaan vähän energiaa kuluttava kulttuuri, "ekologinen" teatteri, runonlausunta, elävä musiikki ja kiertävät sirkustaiteilijat ynnä muut ovat tukemisen arvoisia.

6. Asuminen ja rakentaminen

Uuraalla suunnittelulla syntyy itsenäisiä ja omavaraisia asuinyhteisöjä (ekoyhteisöjä). Määrittävinä tekijöinä liikkumisen minimointi, omavarainen ruuantuotanto ja sosiaalisesti rikas elämä. On pyrittävä käytännön kokeilujen mahdollisimman suureen monimuotoisuuteen. Erisuuruisten ekokyläiden ja ekokaupunkien käytännön rajoitteina on kuitenkin huomioitava väkimäärän pysyminen paikallisen kantokyvyn rajoissa sekä kovan teknologian minimointi.¹⁵² Energiatehokkuuden vaatiman asumisväljyyden supistumisen ja väestön laajamittaisen maallemuuton vuoksi uudisrakentaminen taajamissa osoittautuu tarpeettomaksi. Itsemurhaisen kulttuurimme megalomaanisit pyhätöt; tukehduttavat esikaupunkimatot ja turpean pöhöttyneet lähiöt on muitta mutkitta hylättävä elleivät sijainti ja luonnonolosuhteet osoittaudu terveän asuinyhteisön tarpeita vastaaviksi. Kaupunkien jäljellejäävä väestö pakkautuu tiiviisti vanhoihin keskustoihin kaupunkipuutarhuroiden puistoissa, tarpeettomiksi jääneillä parkkialueilla, ylimitoitetuilla katuosuuksilla ja talojen katoilla. On pyrittävä mahdollisimman suurelta osin irti kaupungeille luontaisesta loismaisuudesta. Olemassaolevan rakennuskannan hyödyntäminen etusijalla, esimerkiksi Montrealin Benny Farmin malliin. Vain muutama prosentti Suomen rakennuksista on yli satavuotiaita ja neljäsosa on rakennettu 1980- ja 1990-luvuilla. Esimerkiksi Italiassa 85% rakennuksista on yli satavuotiaita.¹⁵³ Vanhoja rakennuksia puretaan aivan liian usein. Maaseudulla aiheuttaa kasvava väestö jonkin verran tarvetta uudisrakentamiseen, pyrittäessä liikkumistarpeen minimointiin ja yhteisöllisen ympäristön luomiseen.

Vähäisessä välttämättömässä uudisrakentamisessa on pyrittävä pehmeän teknologian käyttöön ja erilaisten kokeilujen suorittamiseen esimerkiksi olkipaalurakentamisen, savirakentamisen¹⁵⁴ avulla. Korjausrakentaminen on kuitenkin ehdottomasti tärkeitä.

Kestävässä yhteiskunnassa jätteiden määrä luonnollisesti vähenee kuluttamisen vähentyessä. Kierrätystä tulee kuitenkin painokkaasti lisätä, voimme saavuttaa sekajätteessä jopa 9/10 osan kierrätyksen, muovin käytön lakatessa samalla kun maaöljyn käyttö loppuu. Yhdyskuntajätteen ollessa kuitenkin vain muutaman prosentin kaikesta tuotetusta jätteestä, on erityisesti teollisuuden jätteisiin kiinnitettävä huomiota. Osa näistäkin ongelmista ratkeaa teollisten prosessien vähentyessä. Jätevesien suhteen on ehdottomasti ruvettava jakamaan harmaa vesi joka koostuu pesuvesistä ja musta vesi johon on sekoittunut ulosteita. Harmaavesi on imeytettävä tai puhdistettava uudelleenkäyttöön. Mustan veden määrää on sen sijaan pyrittävä aggressiivisesti vähentämään, makkilannan keruuseen on ruvettava, samoin erilaiset kompostikäymälät ja puuseet otettava käyttöön. Maahanimeytys, juurakkopuhdistamot ja hydrologiset puhdistamot ovat myös luonnonmukaisia keinoja mustan veden puhdistamiseen. Sadevesien hyödyntäminen tulee ajan mittaan taas mahdolliseksi liikenne- ja teollisuus-saasteiden vähentyessä. Kaikenkaikkiaan

jäteongelma on kerskakulutuksen mukanaan tuoma inha peikko joka jähmettyy kumousvallan kirkkaisiin säteisiin.

7. Liikennöinti ja liikkuminen

On pyrittävä minimoimaan ihmisten tarve liikkumiseen. Siirtyminen paikasta toiseen vaatii suuria määriä energiaa, ja on aivan selvää että nykyisenkaltainen fossiilisiin energianlähteisiin perustuva suhaaminen ei voi jatkua. Työpaikkojen ja ravinnonsaannin on sijaittava lähellä asuinpaikkoja, mielellään kävelymatkan päässä. Yksityisautoilu lakkaa ja korvautuu kevyen liikenteen muodoilla (polkupyörä, kävely ja hevonen ynnä muut sellaiset). On päivänselvää että pöyrityttävän porsasmainen ”yksitysten pyörätuolien” ajelu ympäriinsä on ehdottomasti lakkautettava. Autoilu on luontokeskeisestä näkökulmasta irstaan veristä teurastusta, noin neljästä seitsemään miljoonaa eläintoveriamme heittää henkensä joka vuosi tässä pöyrityttävän rappeutuneessa kuolemanleikissä.¹⁵⁵ Jokainen meistä joka kääntää virta-avaimesta polttomoottorin ruksuttamaan ja pöllyttämään savukaasujaan, kääntää samalla rakkaan pallomme termostaattia kuumemmalle. Tämänkaltainen yksilöllisten tekojen kohtalonomainen edistysansa¹⁵⁶ on ehdottomasti estettävä. Tämä on yksi tärkeimpiä tehtäviämme. Jo se että laskelmien mukaan¹⁵⁷ maaöljypohjaisten fossiilisten polttonesteiden korvaaminen puumassasta tuotetulla biopolttonesteellä johtaisi nykyisellä automäärällä KAIKEN maassamme kasvavan puun käyttöön polttoaineena, mukaanlukien puistojen ja viheralueiden puustot. Ainoa johdonmukainen seuraus on yksityisautoilun ehdoton kieltö, joka kuitenkin kävelijälle tarkoittaa kaupungeissa todellista vapautta kävellä sinne minne ja siitä mistä ikinä ikinä haluaa, joka tarkoittaa myöskin autojen ruhjomaksi joutumisen pelon (ja todellisen uhan!) häviämistä.¹⁵⁸ Pienimuotoinen linja-autojen käyttö voidaan harkinnan mukaan sallia ainakin siirtymävaiheessa yleiseltä infrastruktuuriltaan hankalimmilla alueilla. Nämä käyttävät tietysti energiakasveista puristettua öljyä sekä ”häkäpönttöjä”. Ylimitoitettua tieverkostoa vähennetään maa- ja metsätalouden tarpeisiin, moottoritiet puretaan supistuneita liikennemääriä vastaaviksi ja metsitetään.¹⁵⁹

Raideliikenteen osalta on energiaintensiiivistä ahmattimaista kaivannaisteollisuutta ja sulattamoja ynnä muuta sellaista vaativa kiskojen rakentelu syytä harkita uudelleen. Ja kuluneiden kiskojen korvaamisessa on syytä tehdä tarkkoja kustannus-hyötyanalyyskejä. Liikevoiman kannalta asettaa sähköjunien käytössä atomivoimasta luopuminen haasteita. On todennäköistä että uuden sukupolven höyryveturien kehittäminen tulee ajankohtaiseksi.

Konventionaalinen lentoliikenne lakkaa. Lentokoneet ovat pahin yksittäinen ilmaston lämmittäjä ja kerosiinipolttoaineiden käytöstä on luovuttava pikimmiten. Ilmalaivojen mahdollisuuksia esimerkiksi postin, rahdin ja ihmisten kuljetukseen on tutkittava, riippuen heliumin saannista.

Rekkarallin lakatessa nousevat erilaiset luonnollisia vesireittejä hyödyntävät jokiveneet, proomut ja lotjat arvoon arvaamattomaan. Näiden suhteen on huomioitava polttoaineratkaisut, jotka ovat ilmastollisesti kestäviä. Venemoottoreita voidaan osittain sallia ammattikäytössä. Dieselkäyttöisen rahtilaivaliikenteen lakatessa on erilaisten purjelaivojen kehittelyyn ja rakenteluun syytä satsata. Purjekauppalaivaston ja aurinkovoimalla toimivien laivojen¹⁶⁰ avulla on mahdollista tuoda erilaisia mausteita ja pippureita kaukaisilta mailta, tavarankuljetuksen ympäristövaikutusten ollessa niin valtavia että muuhun tuskin on varaa.¹⁶¹

Moottorikelkkojen, traktorien ja metsäkoneiden hävitessä romuttamoihin tulee hevosesta, tuosta uljaasta seuralaislajista, metsätalouden, maatalouden ja

liikennöinnin kannalta ensiarvoisen tärkeä. Siksipä on suomenhevosia, muiden hevosrotujen, aasien, ponien, sun muiden kaakkien kantaa lisättävä jotta se tyydyttäisi edellämainitut tarpeet, huomioiden kuitenkin ekotehokkuus ja eläinten hyvinvointi. Myöskin vetoporojen ja koiravaljakkojen käyttöä lisätään erityisesti pohjoisemmassa. Kestiekievarilaitoksen ja yömajojen perustaminen liikkumisen mahdollistamiseksi ilman ylenpalttista hotellikulttuuria.

8. Ulkosuhteet: Globalisaatiosta Glokalisatioon

Taloudellisten sitoumusten ollen sementoituina Euroopan Unionin perusteisiin ja EU:n yhä mielettömästi sitoutuessa katastrofaaliseen ja ihmiskuntaa tuhoavaan talouskasvuideologiaan, koko Euroopan Unionista irtautuminen osoittautunee välttämättömäksi. On alettu puhua ”laadullisesta” talouskasvusta tai ”kestävästä kehityksestä”. EU:n perustuslakiehdotuksessa tällainen saivartelu ja älyllinen epärehellisyys rehottaa.. (Timo Hännikäistä lainaten). Sellaisista kansainvälisistä instituutioista kuten Kansainvälinen Valuuttarahasto, Maailmankauppajärjestö ja sen sellaiset, tulee irtautua välittömästi.

Itämeren (maailman saastuneimman meren) epätoivoisiin pelastusyriyksiin yhdessä muiden rannikkovaltioiden kanssa tulee osallistua entistä päättäväisemmin. Tieteellistä yhteistyötä ja yhteyksiä kansainväliseen tiedeyhteisöön tulee ehdottomasti ylläpitää, ilmakehän (ja muiden kehien) tarkkailun ja tutkimisen (hiilidioksidimittaukset yms) lisäksi tulee yhteistyötä myös uudelleenmetsitystä ja lajirunsautta säilyttävien ohjelmien käynnistämiseksi ympäri rakasta sinistä planeettaamme ponnekkaasti ajaa. Vallankumouksellisiin tahoihin, länsimaisille vihamielisiin tahoihin?

Alati pahenevien luonnontuhojen liikkeelle ajamat ympäristöpakolaiset on huomioitava ja niihin asianmukaisesti varauduttava alueellinen kantokyky huomioiden. Matkailua ulkomailla ei ole erityisesti kielletty, mutta ei siihen ole tarvetta kannustaakaan.

Kulttuurivaihto on oleellisin osa ulkomaansuhteita. Suomen ratkaisuja esitellään maailmalle ja niukkuuden kulttuuria ja käytäntöjä tutkitaan antropologisesti ja sosiologisesti. Neljännen maailman ns. ”alkuperäiskansojen” oikeutta puhtaaseen elinympäristöön ja omaan kulttuuriin on voimakkaasti tuettava ja heitä on autettava puolustustaistelussa rikkaan lännen finalisaatioon ¹⁶²johtavaa hirmuhallintoa vastaan. Meillä on vielä paljon opittavaa harmonisesta suhteesta elonkehään, suhteesta jota lähempänä alkuperäiskansat ovat.

Tälläkin hetkellä suomalaisen sotilassaappaan rautakorko murjoo Afganistanin kamaraa. Osallistuminen resurssisotiin ravinteissaan ilkamoiden turpoavien mässäilyynsä tikahtuvien, amerikkalaisten ja eurooppalaisten eliittien ahmimishimoa tyydyttääksemme on haureutta. Emme saa missään nimessä tukea nykyisenkaltaista imperialismia.

Ihmiskunnan eloonjäännin kannalta on äärimmäisen välttämätöntä, saavuttaa mitä pikimmiten sitovia maapallon laajuisia sopimuksia katastrofaalisen väestönkasvun hillitsemiseksi. Tämä onkin hiilidioksidia rajoittavien sopimusten ohella merkittävimpiä kansainvälisiä pyrintöjä. Kaikenlainen haikailu yhdenmukaiseen maailmanhallitukseen on utopistista haihattelua, sillä meillä ei ole yhtä panasseaa joka ratkaisisi kaikki ongelmat. Ratkaisut perustuvat ennemminkin paikallisiin ja regionaalisiin polkuihin, kuin monomaaniseen yhtenäiskulttuuriin. Ympäristövallankumous on välttämätön kaikkialla, mutta jokainen erillisalue luo omat ratkaisumallinsa ja synnyttää oman erityisen ”ekologisen narratiivinsa”. ¹⁶³

Länsimaiden hellimät käsitykset oman kulttuurinsa ja sivilisaationsa ainutkertaisuudesta ja paremmuudesta, harhaiset käsitykset siitä että länsimainen kulttuuri on ainoa inhimillinen ja ihmisyyden huipentuma, ovat sokeuttaneet teollisuusmaat ja luiskauttaneet ne rappeutuneeseen kulttuuri-imperialismiin ja ”kehitysapuun”. Kulttuuri-imperialismin ohella todellinen imperialismi, kolmannen ja neljännen maailman luonnon määrätietoinen ja organisoitu riistäminen ja tuhoaminen, on meidän ideologinen vihollisemme numero yksi. Imperialismi on kapitalismin jatke, joten kapitalismin vastainen taistelu on luonnollisesti myös taistelua imperialismia vastaan. Ulkopoliittiset suuntaviivamme lepäävät turvallisesti anti-imperialismin kivijalalla. Ihmisten hyväksikäytön ja alistamisen, raaka-aineiden riiston, sademetsien hakkuun, vesien saastuttamisen ja myrkkujen kaatamisen lakattua voi ekologisesta tasapainoon pyrkivästä kehitysavusta olla muutakin kuin turmelevaa apua. Luoti on kaivettava ulos, ennen kuin märkivä haava rupeaa paranemaan. Imperialismin Suuri Saatana, Yhdysvallat, elonkehän suurin vihollinen on kurkottanut kuolettavat lonkeronsa yltymperiinsä rakasta palloamme näiden. Kalsaa huokuvien lonkeroiden iskeminen poikki on mitä tärkeimpiä tehtäviämme. Suuren Saatanan perverssiin luonnon alistamiseen pohjaava pioneerihenki on jo ehtinyt aiheuttaa korvaamatonta tuhoa, mutta meidän tulee pelastaa mitä pelastettavissa on ja vastustaa Amerikan Yhdysvaltojen imperialistisia pyrkimyksiä kaikkialla.

Keskustelu demokratiasta..

Demokratiasta puhuttaessa törmäämme ympäristövallankumouksellisten piirissä usein näkemykseen, jonka mukaan juuri tämä kyseinen hallintomuoto olisi itsessään suurin syytä käynnissä olevaan ekokatastrofiin ¹⁶⁴. Väittämää ei kuitenkaan voi niellä purematta. Siihen liittyy lukuisia ongelmakohtia ja keskenjääneitä analyyseja.

Ensinnäkin voimme kyseenalaistaa koko länsimaisen parlamentaarisen järjestelmän demokraattisuuden ¹⁶⁵lukemattomine virkamiesportaineen, vesitysmahdollisuuksineen, vallitsevia koplia ylläpitävine puoluetukineen, epävapaine medioineen (media enenevässä määrin talouselämän hallussa), kansasta vieraantuneine parlamentaaribroilereineen jne.. Kansanvallan todellisuus on myös syytä asettaa puntaroinnin kohteeksi varsinkin Suomen vaihtoehdot säälimättä nitistävissä konsensuskulttuurissa, jossa kansa ei paitsi ole kiinnostunut ¹⁶⁶ hallintotehtävästään ¹⁶⁷, ei myöskään juurikaan ymmärrä mitään poliittisesta todellisuudesta ¹⁶⁸. Jos hallitsijaa ei kiinnosta hallita, ja jos hän on täyttä ymmärrystä vailla (sekä järjestellisesti että moraalisesti), eikö tällöin ole syytä vähintäänkin kyseenalaistaa hänen mandaattinsa? Tämä ”länsimainen demokratiako” on korkein hallinnon järjestelmä, jota kuolemaansa kohti tarmokkaasti konttaavalla ihmiskunnalla on tarjota?

Toiseksi on enemmän kuin aiheellista kyseenalaistaa koko kansanvallan todellisuus. Todellisuudessa hallitseva kokonaisuushan on tehnyt ”vapaudesta” vain mahtavan herruuden välikappaleen. Olennaistahan on mitä yksilö voi ylipäättään valita ja myös mitä hän valitsee. Valtajärjestelmä myös tukahduttaa käytänteillään todellisen opposition syntymistä ¹⁶⁹. Omat ongelmansa tuovat hallintorakenteiden vieraantumisen ja ihmisten äänestäminen hegemoniavoittoa ¹⁷⁰.

On totta että kansa on äänestänyt johdonmukaisesti väärin vaali vaalin perään, elonkehän ja koko ihmiskunnan kannalta katsoen. Eikä viimeaikoina edes pitkän

tähtäimen itsekkyyks ole pitänyt sijaansa yhä laiskemmin vaaliuurnille hoipertelevien kansalaisten saattaessa valtaan tahoja, jotka ovat silminnähden täydellisen kyvyttömiä ylläpitämään rakenteita, jotka takaisivat edes yhteiskuntarauhan säilymisen moraalisesti ja ekologisesti kestävässä rosvotaloudessamme. Nämä liberaaleja doktriineja seuraavat hattarahusaarit ovat vieneet kaikkinaisen poliittisen epäpätevyytensä yhä puistattavamman iljetyksen tasolle. Liberalistisessa jihadissaan elonkehän ja koko ihmiskunnan yhteisiä etuja vastaan korostuneen räikeästi hyökätessään he usein itse asiassa menevät askelmäärin pidemmälle, kuin mitä kansan enemmistö soisi ¹⁷¹. Tosin, paradoksaalisesti, tämä ei tunnu vaikuttavan heidän uudelleenvalintaansa kansanedustuslaitoksen syytötehtaille.

Kuitenkin, edellä mainittu jo osoittaa, ettei 'kansan tahdolla' ole juuri merkitystä poliittiselle eliitille. Kenties "kansanedustuselimet" katsovat toimivansa tässä tilanteessa, rousseaulaisessa hengessä, kansan todellisen tahdon toimeenpanijana, joka "ei aina vastaa heidän ilmitahtoaan" ¹⁷². Edes äänestyskäyttäytymisen muutos ei auta: kupletin juoni pysyy samana farssimuotoa hakevassa tragediassamme ainoastaan pää- ja sivuosaroolien näyttelijöiden vaihtuessa ¹⁷³.

Uskaltakaamme vielä kuvitella seuraava skenaarior: eettisen ja järjellisen herätyksen saaneet kansalaiset äänestävät valtaan uuden, uljaan poliittisen puolueen (tai edes koalition), joka saa haltuunsa 5/6.sosan enemmistön, kyeten täten myös tuhokehityksen pysäyttämisen kannalta oikeasti olennaisten lakien (perustuslakiin kirjattujen kohtien, mm. yksityisomaisuuden suojan) muuttamiseen ¹⁷⁴. Mitä tuolloin tapahtuisi? Todelliset vallanpitäjät paljastaisivat ihraiset siekailemattoman julmuuden vääristämät kasvonsa: vanha valtaeliitti, tuo markkinavoimien eltaantunut päällystö, suurpääoma ¹⁷⁵hanslankareineen pyyhkäisisi tarkoitustaan enää palvelemattoman kansanvallan kulissin tieltään hetkessä, ruhjoen rautakorkonsa säälimättä 'kansanvallan' varpaille ja nivusiin. Estradille marssisivat ase- ja poliisivoimat, vanhan vallan virkaansa nostamien byrokraattien ja erinäisten provokaattorien kompatessa ja heittäen kapuloita rattaisiin. Lopultakin paljastuu, että todellinen valta kasvaa kiväärin piipusta. "Demokratia" ja "diktatuuri" meidän vallitsevassa yhteiskunnassamme ovat yksi ja sama: niin kauan kuin kansa äänestää "oikein" pitää sitä vastapäätä yhteiskunnallisen päätöksenteon pöydässä (se maineikas "pöytä jossa 'asioista päätetään' ") istuva aavemaisesti virnistelevä turpean ahavoitunut herra Pääoma kourassaan likistämänsä pistoolin pöydän alla. Semminkin jos kohta kansa päättää toimia herra Pääoman etuja vastaan (eikä ole varustanut itseään edes leu'ulla sanansa punneksi), nostaa tuo rasvamahainen kansojen hukuttaja paukkurautansa pöytäliinan siimeksestä saattaakseen taas voimaan "lain ja järjestyksen" ¹⁷⁶.

Edellä mainittu on yhteiskunnallishistoriallisten lainalaisuuksien toteamista, tosiasioiden tunnustamista. Aivan erikseen sitten on kysymys, josko demokratia itsessään on paha, kaiken turmioon saattava ruttodoktriini tai sitten kaiken autuaaksi muuttava yhteiskunnallinen panassa ¹⁷⁷. Vaiko kenties jotain siltä väliltä, pelkkä sosiaalinen työkalu muiden kaltaistensa joukossa. Pohjimmiltaan kyse tässä juopaatuovassa kiistassa on tässä ihmiskuvasta, sosiologisontologisista tulkinnoista. Ratkaistakoon tämä ideologinen köyden veto vasta, kun vanha valta on ensin pysyvästi kuollut ja kuopattu, vaikka yhteistyötä sabotoimaton hedelmällinen keskustelu asian tiimoilta onkin toivottavaa jo sitä odotellessakin.

Nykyistä liberaalidemokratiaa voimme ainakin pitää kuoleman uskontona. Joko se ei ole demokratiaa, tai jos se on, silloin emme demokratiaa halua. Voimme myös muistaa, että todellisessa äänestyksessä meillä on murskaava ylivoima, sillä taskussamme ovat tulevien sukupolvien ¹⁷⁸ja eläinveljemme ja -siskojemme äänet.

Mitä on tehtävä?

Kuten monet edeltäjämme vallankumousliikkeiden historiassa ¹⁷⁹ kysymme mekin: mitä on tehtävä? Olemme jo edellä todenneet että *vallankumous on välttämättömyys*, ja reformismi on hylättävä sortokoneiston saappaananturaa lirputtavine Vihreine liittoineen: torrakon takominen auraksi on mahdotonta, on siis aloitettava uuden yhteiskunnan työstäminen puhtaalta pöydältä. Istumalla "niissä pöydissä joissa asioista päätetään" emme voi maailmaa muuttaa, sillä istumapaikan lunastaminen noista pöydistä edellyttää, että päättää niin kuin käsketään. Eli ettei päättä. Ainoa todellinen vaihtoehto on laittaa ranttaliksi: pöydät nurin ja jakkarat kumoon, pöytäseurueineen.

Me puhumme siis yhteiskunnan perustavien rakenteiden ja arvojen kumoamisesta, hävittämisestä; vallankumouksesta.

Tämä ei tarkoita ettemmekö tukisi vaikkapa jonkin suojelualueen perustamista sinne, toista tänne, tai korkeampien autoverojen säätämistä tai muita vastaavia sinänsä ihan hyödyllisiä uudistuksia. Menetettyä luontoa kun ei aina saa takaisin, ja jokaisesta ruohontilkusta ja tirriäisestä on taisteltava. Mutta emme saa luulla, että se ratkaisisi mitään. Kun koko yhteiskunnan perusteet ovat perin juurin virheellisen tuhoisat, on ainoa vaihtoehto vallankumous: meidän kaadettava tämä järjestelmä. Kuten olemme edellä todenneet, voi vallankumous tulla millä muodoin, millä keinoin tahansa. Muutamia ohjenuoria on silti hyvä asettaa.

Me ympäristövallankumoukselliset emme ole yksin taistelussamme vallitsevaa tuhkoneistoa vastaan, kentällä on myös muita toimijoita. Nämä toimijat, kunhan he ovat vallankumouksellisia, ovat meidän liittolaisiamme. Jotta aito ja veljellinen yhteistyö olisi mahdollista, on meidän kyettävä *vallankumouksellisten väliseen solidaarisuuteen*. Uusina toimijoina kumouksellisten kastissa pystymme parhaimmin luotsaamaan kentän tälle tielle, synnyttämään sen puuttuvan luottamuksen eri kumousryhmien ja -tahojen välille. Tässä edesauttaa varsinkin se, että jo itse puolueemme sisällä on niin monia eri visioita, eri kumousteorioita, näkemyksiltään toisistaan suurestikin poikkeavia ympäristövallankumouksellisia yksilöitä. Kaatakaamme ensin yhdessä tämä massiivinen, hirviömäinen kapitalistinen kolossi, tapelkaamme vasta sitten keskenämme, jos aihetta on. Jos kenenkään meistä malli ei voita, kuolemme kaikki, varmasti.

Edellä mainittu *vallankumouksen moneus* on tärkeä, vaalittava aspekti. Tiedämme, että vallitsevan järjestelmän kätyrit ovat sataprosenttisen väärässä, mutta lienisi sentään vallan ylimielistä kenenkään meistä sanoa, että "juuri ja vai minun visioni on oikea" (vaikka sydämessään niin tuntisikin). Muutoinkin, eikö olisi vallan hölmöä laittaa kaikkia munia ¹⁸⁰samaan koriin, asettaa kaikkea yhden kortin varaan?

Vallankumous on tehtävä, siihen ei voi vain uskoa. Ja vallankumouksen tekemiseen tarvitsemme *kaadereita*, koulutettuja ja harjaantuneita. Vallankumouksen murrosvaihe kuitenkin syntyy mahdollisesti, totta puhuen jopa todennäköisesti, joistakin muista kuin ympäristöllisistä syistä: ainakin näin on syytä toivoa, sillä mikäli ympäristökatastrofi saavuttaa sellaiset mittasuhteet, että massat (näissäkin tilanteissa todennäköisesti vähemmistö) vyöryvät juuri sen vuoksi barrikadeille, lienee peli jo

pitkälti menetetty. Vallitseva koneisto saa varmasti aikaan myös sosiaalisen kurjuuden kahmiessaan suunnattomia voittoja eliitin (laajan tahi kapeapohjaisen) hinkaloihin, joka mahdollistaa kumouksellisen tilanteen. Tuo tilanne on ympäristövallankumouksellisten hyödynnettävä, ympäristövallankumous on runnottava läpi tällaisen tilanteen "siivellä". Kutsumme tätä *sosiaalipohjaisen ympäristövallankumouksen teoriaksi*. Vaikka tämä onkin eittämättä todennäköisin vihreän vallankumouksen toteutumisen polku, on kuitenkin myös varauduttava hyödyntämään muutkin mahdolliset erilaiset tilaisuudet. Teoria on ohjenuoramme, ei hirttoliekamme.

Vielä on muistettava: imperiumi iskee aina takaisin, ja taistelu elämästä on aina kesken. Tämä tarkoittaa, ettemme voi koskaan rajoittaa taisteluamme vain yhden valtion tai valtioliiton mittakaavaan: vihreän vallankumouksen on oltava kansainvälinen. Tarvitsemme *vihreän maailmanvallankumouksen*. Ei "vihreää vallankumousta yhdessä maassa", ei "rauhanomaista rinnakkaineloa". Imperialismin rakenne pakottaa sen joka tapauksessa hyökkäämään: hampaisiin asti aseistetut palkkasoturihuorat ovat aina valmiina, ja itseään korkeimman tarjouksen esittäville kauppaavat kondottieerit ja paldakiinit ovat aina valmiina verikekkereihin ja murhamellasteluun. Sitä paitsi, ympäristökatastrofi on globaali kysymys. Vihreän vallankumouksen on oltava myös *jatkuva vihreä vallankumous*, sillä kapitalismin liberalismin kaameat rakenteet jatkavat eloaan vielä pitkään ihmisten mielissä (kielessä, kommunikoinnissa, arvoissa, arvostuksissa, tunteissa) ja elämän jokapäiväisissä käytännöissä, pesiytyen mahdollisesti jopa kumousvallan rakenteisiin. Väikkyköön mielissämme siis ainaisesti *vallankumouksen ja eloonjäämisen myytit* ¹⁸¹.

Vastuu on sinun!

Elämme tilanteessa jossa kukaan ei voi enää paeta vastuutaan planeettamme tilanteesta ja jyrkästi huononevasta diagnoosista, maailmamme on sitkaassa murtumistilassa ja ensimmäiset halkeamat ilmestyivät jo viime vuosisadan alussa. Historiallinen determinismi on paukapäiden langettama ansa, ei ole olemassa apokalyptia johon meidän on välttämättä kohtalomaisesti suunnattava. Tulevaisuus on meidän jos me niin päätämme ja myös toimimme. Kukaan katastrofien ajalle syntynyt ei voi väistää vastuutaan. Myös sinun on liityttävä mukaan pelastamaan elonkehä ja ihmiskunta pahimmalta vaaralta mikä niitä on kuunaan kohdannut! Tulevat sukupolvet ovat äänestäneet. He ovat antaneet äänensä meille, jotka päätämme antaa heille saman arvon kun annamme kanssaihmisillemme ja pyrimme kaikin voimin heidät tuholta ja kuolemalta pelastamaan, jättäen heille planeetan jolla siedettävä elämä on vielä mahdollista. Maailma on pelastettava tältä keskinkertaisten moraalivammaisten komeljanttarien koplalta jonka rujo ja vastenmielinen moraalii sallii nykyisen sukupuuttoteurastuksen ja tulevien sukupolvien murhaamisen. Heidän hanhenmaksan pöhöttämä tryfellä kuorrutettu elämäntapansa on elostelevuudessaan ja huikentelevaisuudessaan moraalisesti elinkelvoton. Ihmiskunnan tulevaisuus on sinunkin käsissäsi, voit jäädä leijumaan näennäiseen puolueettomuuteen ja todellisuudessa puolustaa nykyistä moraalivammaista itsemurhayhteiskuntaa tai voit liittyä taisteluun elonkehän ja ihmiskunnan tulevaisuudesta, keinoja kaihtamatta sillä historia on meidät vapauttava! Vastuu on sinun!

- 1 [VIITE!?!]
- 2 [VIITE!?!]
- 3 [Jared Diamond: Romahdus, Clive Ponting: A Green History of the World]
- 4 [Luonnon tasapaino järkkyä, ekologisen palautuvuuden kehikot särkyvät.]
- 5 [Eero Paloheimo: Teknisiä Analogioita, sekundääri: Eero Paloheimo: Syntymättömien sukupolvien Eurooppa]
- 6 [James Howard Kunstler: The long emergency, Richard Heinberg: Party is over, oil war and the fate of industrial societies]
- 7 [VIITE!?!]
- 8 [James Lovelock: Gaia, äiti maa]
- 9 [Parivaljakon Massa & Hirvilampi (teoksessa Massa (toim.): Vihreä teoria (2009)) nelikenttäaottelussa putoamme kategoriaan vihreä valtio (vaikka valtio -sanana käyttö onkin ongelmallista..)]
- 10 [..ja hyvin pitkälti kaikkia muitakin vallankumouksellisuuden..]
- 11 [Tarkempi tutustuminen oppiin selventäneen kenelle tahansa tämän olevan johdonmukaista ja mahdollista.]
- 12 [Yrjö Haila, Vihreään aikaan (1990)]
- 13 [Tämä taistelu on taistelua myös ihmiskunnan puolesta.]
- 14 [Jonka häikäilemätön rutale ja iljetys Veltto Virtanen kaappasi ja upotti. Ks. Juha Rantala: Huijari - Veltto Virtanen & Kirjava puolue (1999)]
- 15 [Eritoten Metsäryhmä.]
- 16 [Ainoa SELKEÄSTI ympäristövastaisemmaksi erottuva puolue on Kokoomus, Keskustan ollessa väkivertana Vihreän liiton tasalla.]
- 17 [Vihreä elämänsuojelun liitto (VESL), Vihreät rp ja näistä muotoutunut Ekologinen puolue eivät aiheetta vetäneet omaa linjaansa...]
- 18 [..vai juotteko unohdusta Lethestä?]
- 19 [Seurakuntavaalit, osuuskuntavaalit yms..]
- 20 [Esimerkiksi asemakaavaesityksien torppaaminen lisäselvitysvaatein jne.]
- 21 [Ks. Antonio Gramsci]
- 22 [..sen toiveessa että joku siellä jossain kuuntelisi...]
- 23 [Jopa konjamiiniin pöhöttämän irstaan työläisaristokratian rasvamaksaisen rutalejoukon edunvartija SDP on jäänyt viimeaikoina koiruoksissaan huomattavissa määrin jälkeen Vihreästä liitosta.]
- 24 [Ks. Noam Chomsky: Mediakontrolli, Eero Taivalsaari.]
- 25 [vrt. Suomessa SKP vs. kautskylaiset]
- 26 [Vallankumouksen varsinaisesti toimeenpanneet tahot ovat aiemminkin olleet lukumäärältään sangen pieniäkin, joka tapauksessa ainakin vähemmistöläisiä. Ajatelkaamme vain vaikkapa Batistan kaataneita castrolaisia, Libyan gaddafilaaisia, Venäjän bolshevikkeja jne.. Myös vastavallankumouksissa sama on pätenyt, esim. Nkrumahin kaatanut klikki Ghanassa, tai Compaoren veljekset käytyreineen Burkina Fasossa Thomas Sankaran kaatuessa. Suuret joukot ovat usein odottavalla kannalla passiivisina. Tietysti myös poikkeuksia on toki esiintynyt...]
- 27 [Dave Foreman & Bill Haywood: Ecodefense, Rising Tide -pamfletti "15 Actions to Topple the Fossil Fuel"]
- 28 [Esim. nk. Azef-efekti tai provokaattoritoiminta]
- 29 [Vrt. "Alien", Jaakko Tervoa lainaten...]
- 30 [Kuten Edward Abbey sanoi.]
- 31 [Esim. Johtajaton vastarinta -konsepti, tai Yksinäisen suden vastarinta -taktiikka.]
- 32 [Vrt. Oikeutta eläimille -järjestön hatunnoston arvoinen yhteistoiminta EVR:n kera.]
- 33 [Ks. Mihail Bakunin, Mahatma Gandhi.]
- 34 [Muita moraalijärjestelmiä tai muita ympäristöetiikoita (pitkän tähtäimen antroposentrinen etiikka/ekologinen humanismi, sentientismi, biosentrismi, maaetiikka...) sallitaan, mutta niiden on kaikkien oltava alisteisia syväekologiselle, ekosentriselle holismille.]
- 35 [Itsensä toteuttamisen (selvrealisering) ideaalia kunnioittaen.]
- 36 [Elääkseenhän ihmisen on esimerkiksi pakko tappaa ainakin kasveja, estäen näin niiden itsekehityksen (selvutfoldelse).]
- 37 [Syväekologia, kaksitekijäinen egalitarismi. Asian eläinoikeudellisia puolia pohtineet Peter Singer, Donald VanDeveer, Tom Regan ja Leena Vilkkä on nostettava aatteellisina viitteinä pöydälle.]
- 38 [Ekosentrisen holismi.]
- 39 [Liittyen esim. Leena Vilkan mainitsemiin "karismaattisiin eläinsuuruuksiin"...]
- 40 [Todistustaakka vaarattomuudesta on toimenpidettä aikovalla taholla.]
- 41 [..ja lajien, ja populaatioiden...]
- 42 [Puhumattakaan velvollisuksistamme heitä kohtaan. Mainio vanha Pohjois-Amerikan alkuperäisasukkaiden ohjenuora kuuluu: "Kohdelkaa maata hyvin: emme saaneet sitä perinnökseksi vanhemmillemme, vaan lainaksi lapsillemme."]
- 43 [Ekosysteemien ja tulevien sukupolvien osalta tärkeitä lakitieteellisiä avauksia onkin jo tehty, ks. esim. Cormac Cullinan ja Joel Feinberg. Sukupolvien välisestä oikeudenmukaisuudesta on kirjoittanut myös John Barry.]
- 44 [Michel Serres]
- 45 [Deontologista etiikkaa.. Mutta kysehän ei ole vain vastuusta, olennaista on sen tunteminen (Ks. Barnabas Dickson). Juuri tässä deontologinen etiikka on olennainen työväline.]

- 46 [Ks. Eero Paloheimo teoksessa Maan tie (1989) luonnonoikeus ja luonnonvastuu.]
- 47 [TARKASTA VIRPI MÄKINEN!!!!]
- 48 [Perua 1200-luvulta; uuden oikeudellisen paradigman pyhitti paavi Johannes XXII 1300-luvulla TARKASTA VUOSI!!!!.]
- 49 [Kuten esim. John Lockella, aikakautemme pääideologilla ja muutoinkin nk. luonnonoikeudellisessa (irvokas sanavalinta näin jälkikäteen katsoen) ajattelussa..]
- 50 ["Ususfructus"; ks. esim. George Perkins Marsh: Man and Nature]
- 51 [Sammukoon tekohurskaiden määintä jo ennen alkamistaan ja vaietkoot heidän tekopyhät korulauseensa; todellisuudessa he itse huutavat suu vaahdossa murhaa tuleville sukupolville, raiskaavat hurmoksessa elonkehää silkasta raiskaamisen ilosta ja pitävät veistä kolmannen maailman kurkulla ylläpitäessään ja pönkittäessään, pahimmillaan jopa aktiivisesti ajaessaan, vallitsevaa mitä rujoimmalla tavalla moraalivammaista maailmanjärjestyä. He itse soittavat tuhon fanfaaria, he itse ovat turmion kättilöitä. Tämän saastaisen vallan heidän oikeutensa pyhittää. Heidän lakinsa puhuvat vain aseiden tuomalla auktoriteeteilla, ja aseiden keskellä heidän lakinsa myös arpeen tullen vaikenevat.]
- 52 [Tämä ei tarkoita mahdollisten väärintekojen pyhittämistä. Joskus yksilön tai yhteisön on yksinkertaisesti toimittava väärin (esim. syväekologian kannalta) jotta suurempi vääryys (ekosentrisen holismin kannalta) estettäisiin. Tämä ei tee pienemmästä vääryydestä "pyhitettyä", tämä olisi älyllisesti ja eettisesti epärehellistä. Emme kuitenkaan ole lapsia, meidän opittava tämän vastuun kanssa elämään. Jos oikein toimiminen epä ihmiseltä/yhteisöltä mahdollisuuden hyvään omaantuntoon ja mielenrauhaan, on sen kanssa yksinkertaisesti kyettävä elämään.]
- 53 [Barry Commoner: Ympyrä sulkeutuu [1972]]. 1) Kaikki liittyy kaikkeen, 2) Kaiken täytyy päätyä jonnekin, 3) Luonto tietää parhaiten ja 4) Ei ole olemassa ilmaisia lounaita. Näiden tiukkojen, mutta sangen riittävien ekologisten reunaehtojen kartoittamisessa puitteissa meidän on luovittava ekonomiassamme [Itse asiassa Aristoteleen käyttämä käsite oikonomia piti sisällään juuri holistisekologisen lähtökohdan, kun sen sijaan hänen paheksunsa khrematistiikka otti asioihin "liberalistisemmän" (pahoittelemme anakronismia) asenteen. Lisää aiheesta Kari Väyrynen: Ympäristöfilosofian historia maaäitimyytistä Marxiin.]
- 54 [Kasvun rajat 1973; Ylittyvät kasvun rajat 1993?]
- 55 ["...Moolok on, näettehän, nälissään.."]
- 56 [Ks. Clive Ponting: A Green History of The World ja Jared Diamond: Romahdus.]
- 57 [Hilikka Pietilä]
- 58 [Ernst Fritz Schumacher: "Juhlat ovat ohi, ja meidän on selvitettävä nyt mitä tapahtuu juhlien jälkeen."]
- 59 [Barry Commoner: Ympyrä sulkeutuu; "ne]jä ekologian peruslakia"]
- 60 [Vaikka sinällään avaukset puhtaamman teknologian suhteen ovat enemmän kuin tervetulleita; ongelman ratkaisijoiksi niistä ei kuitenkaan ole]
- 61 [VIITE????]
- 62 [ja sitä paitsi sekin kuluttaa, vähintään kerrannaisvaikutuksen kautta]
- 63 [Ensinnäkin; kaikilleko koneet? Mistä energia? VIITE GOOGLEN HAKUKONEEN PYÖRITTÄMISESTÄ...]
- 64 [Allan Schnaiberg]
- 65 [Kansainvälinen heinäsiirkkalauman logiikalla toimiva ahnas pääoma.]
- 66 [Siis taloustieteellisessä ajattelussa; tietenkin eettiseltä kannalta katsoen ilmaus on banaali..]
- 67 [Eli ajatus ekosysteemeistä pääomina...]
- 68 [Termin otti käyttöön alunperin Ernst Friedrich. Ks. myös Ilmo Massan artikkelit Olavi Riihosen toimittamissa teoksissa Suomi 2017 (1990) ja Sosiaalipolitiikka 2017 (1992) sekä Carl Friedrich von Weizsäcker: Edrdpolitik.]
- 69 [Ks. esim. Ulrich Beck: Riskiyhteiskunnan vastamyrykät (1990)]
- 70 [Buckminster Fuller: Operating Manual for Spaceship Earth. Ks. myös Kenneth Boulding.]
- 71 [???
- 72 [Ted Trainer: Towards a Sustainable Economy, John Roemer, John Bellamy Foster, Joel Kovel, Derek Wall, Ramachandra Guha, Juan Martinez-Alier jne.]
- 73 [Murray Bookchin]
- 74 [Esim. Michael Albert: Parecon (2004)]
- 75 [Esim. E.F. Schumacher, Richard Douthwaite: Nykyaikainen paikallisuus, Michael Woodin & Caroline Lucas: Green Alternatives to Globalisation, Desai & Riddlestone: BioRegional solutions, Taito Mikkonen: Kestävä elämänmuoto, italismi, uskonnolliset yhteisöt...]
- 76 [Genevive Vaughan: (toim.) Women and the Gift Economy, Vaughan: For-giving]
- 77 [Chiara Lombardini-Riipinen & Olli Riipinen: Aikidoa luonnon kanssa, johdatus permakulttuuriin, 1998]
- 78 [Suomessa mm. Hilikka Pietilä, Seppo Kähkönen alias Heikki Havina]
- 79 [esim. Lasse Nordlund: The Foundations of Life]
- 80 [Esim. Michael Rosezweig: Win-Win Ecology, Terry L. Anderson, Amory Lovins, Hunter Lovins, Paul Hawken. Katso myös Peter Huber: Hard Green, Daniel C. Esty: Green to Gold; Ron Perlick & Clint Wilder: Clean tech revolution, John Grant: The Green Marketing Manifesto, Paul Driessen: Eco-Imperialism, Ray Anderson, Paul Dickinson, David King, James Cameron, John Elkington, Jeffrey Swartz]
- 81 [Teknologian kehitys ei johda edes resurssien käytön tehostuessa kuitenkaan vähempään kulutukseen, kuten kuuluisa Jevonsin paradoksi osoittaa.]
- 82 [Risto Isomäen sanoin "teksasilaista rulettia", jossa puolet pesistä ovat täysinä yhden sijaan..]
- 83 [Muistakaamme kuitenkin aina kapitalistisen markkinatalouden ja elonkehän antagonistinen suhde! Näitä penseitä

liittoumia voisikin kenties kutsua "taktisiksi liitoiksi", jotka putoavat jonnekin toissijaisen liittolaisuussuhteen ja vihollisuuden välimaastoon]

84 [VIITE; EVA-RAPORTTI!!!]

85 [Esko Kastinen..?]

86 [...tai olosuhteiden niin sanellssa tarvittaessa vaikka hallitsematon]

87 [Niin kutsutussa kolmannessa maailmassa voi talouskasvua pienessä määrin salliakin, kunhan ekosentristisen holismin ja syväekologian näkemykset otetaan lukuun.]

88 ["Täit ja luteet kyllä lähtee DDT:llä, mutta DDT ei itse lähde edes kirveellä.." - M.A. Numminen, Luonnonsuojelujenkka]

89 [Sen sijaan ihmis-/eläinperäisiä lannoitteita tulee hyödyntää.]

90 [Allan Savory]

91 [Talojen katoilla voidaan viljellä, puistoissa, koulujen piholla ja niin edelleen.]

92 [Plutharkos: Lihansyönnistä]

93 [Leo Lehtonen: Suomalainen metsästysgangsterismi (1982)]

94 [VIITE???

95 [Mainiota osviittaa terveelle metsäpolitiikalle voimme löytää esimerkiksi metsänvarjelun koljaltilta Erkki Lähteeltä sekä kunnianarvoisalta mystikolta Esko Jalkaselta. Halutessamme laajentaa näkymiämme myös ekoestetiikan saralle metsäkysymyksessä, voimme perehtyä mm. Yrjö Sepänmaan ajatteluun.]

96 [Kyseessä on siis puhtain mahdollinen luonnonmetsä.]

97 [Niin sanotut rintamaat.]

98 [Hyviä huomioita aiheesta ks. Aldo Leopold.]

99 [Ja raiskioalueet ennallistetaan..]

100 [Tämä koskee paitsi pääomia, myöskin tuohaluisia osakkeenomistajia ja metsäteollisuuden alan erityisosaajia; emmehän me muitakaan rikollisiamme läheta muiden vaivoiksi.]

101 [Paperia ei kannata viedä, semminkin kun emme voi tietää meneekö se todelliseen tarpeeseen vai jonkin arveluttavan tuotoksen painatukseen.]

102 [Linkolan sanoin: teho on tuho.]

103 [VIITE???

104 [M. King Hubbert. Ks. Myös Richard Heinberg: Peak Everything ynnä muu tuotanto.]

105 [VIITE???

106 [Eero Paloheimo: Syntymättömien sukupolvien Eurooppa]

107 [Harrisburg, Sellafield, Tshernobyl... Jäljet pelottavat.]

108 [Hyviä ydinvoimakysymystä käsitteleviä teoksia: Ulla Klötzer: Säteilevä tulevaisuus (2006), Robert Jungk: Tuhansia aurinkoja kirkkaampi (1957) ja Ydinvoiman armoilla (1981), Helen Caldicott: Ydinvaara (1982)]

109 [Esim. tuulivoimaloissa nk. "laparoottori" ja kierreroottori (esim. nk. Windside), näistä ilmeisesti jälkimmäistä painottaen. Vesivoimaa rakennettaessa on huomioitava tarkoin rantaekologiset reunaehdot.]

110 [Eero Paloheimo: Syntymättömien sukupolvien Eurooppa]

111 [Ks. E.F. Schumacher]

112 [Niin kutsuttua epätaloudellista kasvua. Aiheesta kirjoittanut mm. Herman Daly.]

113 [Ks. Hilka Pietilän teorit TARKENNUS VIITTEESEEN, MUUT VIITTEET!!!]

114 [Esimerkiksi Karl Marx, tai Hilka Pietilä jaottelussaan "elävä työ - tappava työ". Kysymys teollisuudesta onkin paitsi ekologinen myös sosiologinen.]

115 [Eräs vieraantumisaspektin osa-alue liittyy nk. "teolliseen kesyttämiseen", jossa tehdastyön käytänteitä hyödynnetään vallitsevien herruuden rakenteiden ylläpidossa: fordismi ja taylorismi tuovat mukanaan orjuuden mentaliteetin. Aiheesta lisää, ks. Leopold Roc: Teollinen kesyttäminen. Myöskin työnjaon ongelma on tiedostettava, ks. esim. Buckminster Fuller.]

116 [Huomioita aiheesta ks.: Ernst Fritz Schumacher, Leopold Roc, David Dickson, Herbert Marcuse, Jürgen Habermas, Roland Barthes ja Jussi Raumolin. Aiheeseen liittyy myös kysymys niin sanotusta "teknokraattisesta mentaliteetista", joka on oikeastaan oma visainen kysymyksensä.]

117 [Kenties "hallitun perääntymisen teknologia"?)

118 [Ks. esim. E.F. Schumacher: Pieni on kaunista (1976)]

119 [Ks. esim. Anneli Jussilan artikkeli teoksessa Ympäristö ja tulevaisuus (1998)]

120 ["Globalisaatio on maailmanlaajuinen realiteetti, joka perustuu epärealistisiin teorioihin." - Colin Hines: Lokalisaatio (2001)]

121 [Esim. Lahjatalous.]

122 [Ks. Max Weber: Protestanttinen etiikka ja kapitalismin henki. Teoksessa käsitellään myös kapitalismin syntyä.]

123 [Ks. Kyynikkojen koulukunta, J. Locke, K. Marx.]

124 [Hyviä aloitteita aiheesta mm. Paul Lafargue: Oikeus laiskuuteen, Carl Honoré: Elä hitaammin! (2007), Corinne Maier: Tervetuloa laiskuus! (2005) ja Bob Black: Eroon työstä.]

125 [Herbert Marcuse: Yksiuotteinen ihminen]

126 [Uuden tuotteen ostaminen vanhan tilalle, sen tuotantokuormitukset, tuotantolinjojen muuttamisen kuormitukset. Tuottajan on kompensoitava sijoituksensa riskit ja uuden merkin lanseeraamisesta aiheutuneet kulut kasvattamalla myyntiä: pian hän joutuukin myymään kaksi kännykkää (kuormitukseltaan 35 per yksikkö verrattuna aiempaan 60 per

yksikkö) yhden sijaan, ottaen siis huomioon myös kilpailusta aiheutuvan kasvupaineen. Niinpä lopulta kuormitusta onkin 70 yksikköä...]

127 [Nk. Luksuksesta, tryfestä, pleonaksiasta, kuten antiikin viisaat sanoisivat.]
elämänlaatuamme

128 [Lisäivät kiirettä, vähentävät lepoa, ottavat yksilöt tiukemmin vallitsevan järjestelmän kuristusotteeseen. Tätä ostohinkua tarpeettomaan, haitalliseen materiaan Veikko Huovinen kuvasi sanalla hörköperseisyys.]

129 [Esimerkiksi mikäli televisiolle (ei toki missään tapauksessa nykyisine sisältöineen) päätetään jatkossakin antaa jonkinlainen osa elämässämme, riittäisi hyvinkin esimerkiksi yksi tarpeeksi suuri televisio per taloyhtiö tai kortteli (olettaen toki että suurimmalla osalla ihmisiä olisi jotakin parempaa tekemistä) sijoitettuna erilliseen yhteistilaan, jonkinlaiseen televisiosalooniin. Samoin voisimme tehdä tietokoneiden, radioiden ja muidenkin tarpeellisempienkin välineiden kanssa.]

130 [Edessä on raskas "halujen uudelleen koulutus" ja poisoppiminen..]

131 [Henryk Skolimowski.]

132 [Esim. Buddhalaisuus (joka tosin voidaan tulkita yhtäläillä nonteistisesti); Max Goldstein: "Buddhisti on ympäristöihminen" (samaa tulokseenhan tuli myös E.F. Schumacher). Ks. myös Sigmund Kvalöyn ekologinen buddhomarxismi. Panteismia voidaan toisinaan ehkä kylläkin jopa syyttää liiankin epärealistisesta romantisoinnista luonnon suhteen.]

133 [Ks. Lynn White Jr. Tosin monoteististenkin uskontojen piirissä asenteet ovat muuttuneet suuresti: sivuraiteille sysätyjä vanhoja ympäristöä vaalivia tendenssejä on rohkeasti kaivettu esiin ja puunattu. Ks. esim. Juhani Veikkola, Roger Gottlieb ja Klaus Bockmühl]

134 [vrt. Bakunin, Gandhi]

135 [Ilmo Massa: Hyvinvointivaltion ekologinen modernisaatio. Teoksessa Olavi Riihinen (toim.) Sosiaalipolitiikka 2017, 1992]

136 [Ks. Reijo Wilenius, Esko Jalkanen, Tapio Kaitaharju, Timo Lahtinen, Henryk Skolimowski, Kaarina Kailo, Starhawk, Marketta Horn yms..]

137 [Ks. esim. Kirsi Salonen: Mieli ja maisemat (2005), Riitta Eahlström (toim.): Eheyttävä luonto (2006/08) ja Kaarina Kailo (toim.): Ekopsykologia ja perinnetieto (2007)]

138 [Ks. esim. Robin Stott: The Ecology of Health ja Romy Fraser & Sandra Hill: Roots of health]

139 [A. Vogel: Luonto, paras lääkitäjä]

140 [Esim. Ari Ojapelto, Eero Taivalsaari ja Hilikka Pietilä (joka tosin ei kuulu varsinaiseen sosiaaliekologien koulukuntaan)]

141 [Ks. Kaarina Kailo, Marketta Horn, Ariel Salleh, Starhawk, Val Plumwood, Genevieve Vaughan, Ulla Anttila jne..]

142 [Vaikka malthusilaisissa teorioissa on toki omat ongelmansa..]

143 Ks. David Benatar, Arthur Schopenhauer, Pentti Linkola jne...

144 [Ks. Theodore Kaczynski: Teollinen yhteiskunta ja sen tulevaisuus (2005) sekä Pentti Linkola: Johdatus 1990-luvun ajatteluun (1989).]

145 [Surullisen syntymän kulttuuri...]

146 [Yksilölliset ovat hyvin tärkeitä, mutta kollektiivisten rinnalla vähämerkityksisiä.]

147 [Baconissa on selvästi havaittavissa äärimmäisen hierarkkisen ja patriarkaalisen ajattelun piirteitä hänen puhuessaan siitä kuinka Miesten (Man) tulee riistää tieteellistä tietoa vastahakoiselta ja vallattomalta luonnolta saadakseen valtaa häneen (her).]

148 ”[ks. kritiikki Arne Naess, Seyyed Hossein Nasr]

149 [Esimerkiksi kirjallisuudessa: toim. Lahtinen & Lehtimäki: Äänekäs kevät SKS 2008]

150 [Stephen Sterling: Sustainable education]

151 [hyvä avaus, Peggy Tripp: Teaching as Activism: Equity Meets Environmentalism]

152 [Herbert Girardet, Eero Paloheimo]

153 [Chiara Lombardini-Riipinen & Olli Riipinen: Aikidoa luonnon kanssa, johdatus permakulttuuriin 1998]

154 [sirewall-teknologia, Sun Ray Kelly, Cob Movement, Wadi Haramat, aurinkotalojen (Taito Mikkonen), minitalojen (Lucio Picciano), Alexander-tekniikan (Christopher Alexander) Christopher Alexander: A pattern language]

155 [Fernest Rosty: Autojen Onnettomuus]

156 [Ronald Wright: Short history of progress]

157 [VIITE!?!]

158 [Constant Nieuwenhuis: New Urbanism, ks. myös Honoré: ”Hitaat kaupungit”]

159 [Sampo Castrén ja Anssi Pajunoja: Monoa Moottoriteille!]

160 [VIITE!?!]

161 [Olli Tammilehto: Rahdin rikokset]

162 [Matti Sarmela]

163 [Arran Gare]

164 [mm. Pentti Linkola, Eero Paloheimo]

- 165 [Ks. Esim. Taivalsaari (toim.): Näennäinen demokratia (1991); Woodin & Lucas: Green Alternatives to Globalisation]
- 166 [Vrt. Esim. Sveitsi ja Ranska; meiltä puuttuu mm- poliittisen kansalaisuuden kulttuuri]
- 167 [Onko näin parempi..?]
- 168 [Poliittisista käytänteistä, poliittisesta filosofiasta, taloudesta, ekologiasta, päätöstensä seurauksista nyt ja tulevaisuudessa, täällä ja toisaalla...]
- 169 ["Sillä totalitaarisuus ei ole vain yhteiskunnan terroristista poliittista yhdenmukaistamista vaan myös epäterroristista taloudellis-teknistä yhdensuuntaistamista joka toimii siten että vanhojen ja vakiintuneiden etujen mukaan manipuloidaan tarpeita. Siten se ennakolta estää tehokkaan, kokonaisuutta vastustavan opposition syntymisen. Ei totalitarismia aiheuta vain jokin erityinen hallitustapa taa yhden puolueen valta vaan myös erityinen tuotanto- ja jakelujärjestelmä johon hyvin voi kuulua mm. puolueiden, sanomalehtien ja ´tasoittavien voimien´ pluralismi." - Herbert Marcuse, Yksiulotteinen ihminen.]
- 170 [...tämä saattaa jatkua kumousvaiheen jälkeenkin..]
- 171 [TILASTOT???
- 172 [Rousseau, Yhteiskuntasopimuksesta]
- 173 [Tätä vaihtoehdottomuuden politiikan käytäntöä kutsutaan 'välttämättömyydeksi', koska kyseisiä poliittisia hirmutekoja ei voida järjellisen ja eettisen pohjan uupuessa alistaa julkiseen yhteiskunnalliseen keskusteluun]
- 174 [5/6.sosan paikkamäärän saaminen lienee suurin piirtein yhtä realistista olettaa, kuin kaksien vaalien voittaminen reilusti yli 50% kannatuksella]
- 175 [harvemmissa tapauksissa muu instanssi; toisinaan myös itsenäinen byrokraatisto]
- 176 [Chile 1973, Suomi 1917, Guatemala 1954, Unkari 1956...]
- 177 [Esimerkiksi Roy Madronin teorialat, ks. Madron: Gaian democracies.]
- 178 [Vrt. Dale Jamieson.]
- 179 [Narodnikkeihin kallellaan ollut Nikolai Tshernyshevski, V.I. Lenin...]
- 180 [Varmastikin vapaan ja onnellisen kanan munia..]
- 181 [Ks. Georges Sorel ja ?????]